

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Revolucija Maskolijoje.

Artinasi jau Maskolijoje laikas rinkimo atstovų naujos dumos. Laikraėčiai paduoda, jog šiuo metu ir socialistai nutarė dalyvauti rinkimuose. Iš tikro kovoje su randa, jo pergalėjimui, o jeigu tas būtų šiuo metu ir negalima, tai bent jo apsilpimui, rodosi, negalima niekinti nė jokio ginklo ypė dabar, kada dalį gyventojų paaisino ilgai besitraukianti kova ir netvarka. Vienu gi iš svarbių, jeigu ne svarbiausiu, ginklu, po kanuolių ir karabinų, yra rinkimai. Juo daugiau ateinančioj dumoju bus darbininkų atstovų ir apskritai rando priešų, juo mažiau į jį pateks rando salininkų garbinančių kvailius, reakcijonierius padavėjimus Stolypino ir jo draugų.

Renkant atstovus išvaikytos dumos socialistai rinkimuose išvyk nedalyvavo ir tas kasin, ar nebuvo jų klaidas. Renkant vėliau atstovus iš Kaukazo, ten rinko jau ir socialistai ir į duma iš ten pateko ir jų atstovai. Teisybė, išvaikytos dumos užgyrimų randas nepriėmė, visus svarbesnius sumanymus atmetė, ant galo išvaikė ir pačią duma. Taigi išrodė, lyg kad tos dumos darbai būtų nevaisingi. Iš tikro, vienok, ne taip yra. Kiekvienas svarbesnis daiktas išduoda vaisius jeigu ir ne tuojuo, tai vėliau. Juk ir vaikymas maskolijoj mokytojų, daugymas monopolijų, visos revoliucijinis judėjimas dar vaisių neišdavė, tai ne vienas gali sakyti, kad visa revoliucija yra nereikalinga, nevaisinga, nes išvyti mokytojai sugrįžo atgal, sugrįžo revoliucionierių išvaikyti ir valsių viršininkai, nuginkluoti žemėargiai; už sudaužytus monopolius valčiai tarėjo daugiau užmokėti negu tie monopoliai buvo verti. Iš tikro revoliucionierių darbus nevaisingais, nenaudingais ir vadinu jų priešai, kadaangi jos vaisių teipjau nematyt, kaip ir vaisių buvusias dumos darbų. Prisiūrijus vienok tiems darbams giliau, jau dabar vaisius galima patėmyti.

Revolucionierių bruzdėjimai, nors ir neišduoda tuojuo laukiamų vaisių, jeigu ir nepriveda prie galutinio mierio, kadaangi prie to negalima išvyk, umai prilipti, bet jie nenuoda ramumo randui, sunaudoja jo pajėgas ir tuom ji silpnina, kad paskui apsilpų lengviau but galima įveikti.

Išvaikymas dumos, nors ji ir nieko matomo nenuveikė, nors visas jos užgirtas tiesas atmetė randas, nors joje ir nebuvo tiek darbininkų atstovų, kiek galėjo, kadaangi rinkimuose išvyk nedalyvavo socialistai, nors ten vis persvėrė neužkenčiami socialistų demokratai — galų gale parodė net dar tikintiesiems randui visą jo nelabumą ir netikumą. Argi tas nesudrūtino pačių revoliucionierių eilių? Ar tas neišėjo ant naudos revoliucijai? Nors demokratai, tikroji to žodžio prasmė, ir ne revoliu-

cijonieriai, bet ir jie nepritari reakcijonieriskam randui ir jie reikalauja daugiau laisvės, o prie jos jau ir tikri revoliucionieriai lengviau gali savo darbą varyti, lengviau tarp žmonių supratimą naujų idėjų platinti. Tasgi, jeigu ne tuojuo, tai vėliau turi galutinius vaisius, kokių visi laukiame, išduoti.

Teip, matyt, mano ir Stolypin, kadaangi jis, įsireižęs, stengiasi į ateinančią duma įleisti kuomaziau siauri nevie darbininkų atstovų, taigi socialistų, bet ir demokratų, nori kad ateinančioj dumoju būtų vien konservatyvai visame pritarianti randui ir kuomaziau, nuvargę kaimiečiai, neįstengianti suprasti, kas yra tikra priežasčia visų, juos kankinančių vargų, už juos labiau kaltinanti Dievą negu tikrą kaltininką, taigi caro valdžią. Todėl, rodosi, socialistai galėtų bent rinkimuose susitaikyti, kur galima su demokratais, jeigu ne kam kitam, tai bent kad neįleisti į ateinančią duma konservatyvų su jų judašimčių rujoms. Konservatyviskos, pritariančios sau dumos randas nevaikytų, ji sudrūtintų randa, o jis susidrūtinęs, galėtų kad ir reakcijos įnagiis bent ant kokio laiko nuraminti pailsėjusius žmonis, suteikti randui naują ginklą prieš didesnę laisvės reikalaujančius. Tas jau neišeitų ant naudos nė revoliucionieriams, nė kitoms progresyviskoms partijoms, nė visos Maskolijos ir Lietuvos žmonėms.

Kaip daugelis Stolypino ir jo tarnų padavėjų rodo, jis nužudė galvą ir pats nežino ko griebtiesi, padavėjų jį viens kitam prieštarauja. Rengdamas kariškus teismus, kuriuose kvaili, menkiausias vertės oficerpalaikiai, daugume sumašėję vokiški išgamos, siunčia ant kartuvų daugybę ne vien revoliucionierių, bet ir visai nekaltų žmonių, kartais dėl asabiškų priežasčių nepatinkančių kokių oficerpalaikiui, Stolypin tikėjosi nužadinti visus laisvesnių pažiūrų viešpatystės gyventojus teip, kad jie nė lupų nedrįstų atidaryti. Pasirodė vienok, kad tas ginklas nenugandina žmonių, juos tik labiau suerzina ir tuom pačiu daugelį stumia į revoliucionierių eiles. Todėl dabar Stolypin vėl išleido cirkuliarą, prisakydamas nubaudimui atiduoti kariškiams sudams vien ypatus sugriebtas prie pasikėsimų ant gyvasties kokio caro tarno. Bet ir tą padavėjų, kaip visus kitus, išreiškė teip kvailai, kad viskas pasiliks po senoveli: sprendimą ką atiduoti kariškiems sudams, o ką civiliškiems, Stolypin paveda laikiniams jeneral-gubernatoriams, tarp kurių didesnė dalis yra kraugerių pereinančių žiaurumų savo laike paragsėjusį Muravjevą-Koriką. Suprantama, kad Varšavos Skalon, arba Odesos Kaulbars, kaip siuntė, su kariškų sudų pagalba ne vien revoliucionierius, bet ir asabiškai jiems kokių nepilnai išsitarimų nusidėjusius, paabejojusius apie jų protą, ant kartuvų, teip siųs ir toliau. Tokiems Kaulbarsams

ir Skalonams ir jiems panašioms pripažino mat didesnę valdžią negu pats turi centrališkas randas. Taigi paskutinis Stolypino padavėjų apie kariškų sudų veikimą rodo arba jo menką protą, arba yra vien veidmainiu suklaidinimui menkai protanjančių žmonių. Gal Stolypin, neva didesniu liberališku nuri žmonėms pasigirti prieš rinkimus, kad įgautų žmonių užsitikėjimą? Juk jeigu dabar jeneral-gubernatoriai siųs ant kartuvų su kariškų teismų pagalba visus Stolypinui nepritariančius, tai Stolypin sakys, kad tai ne jo kaltė, tik jeneral-gubernatorių. Teip dar ir Wittė: jis garsino caro manifestus duodančius žmonėms laisvę, o gubernatoriai, kaip antai Kurlov Minske, kareiviams liepė šaudyti į pulkus besidžiaugiančių dėl to manifesto žmonių ir dar už tokį darbą randas Kurlovą pagyrė. Ką dar Wittė, tą dabar daro Stolypin. Gaila tik, kad žmonių supratimas nepasileika ant to paties laipsnio ir juo toliau, juo sunkiau juos veidmainiais suklaidyti.

Wittė, važinėdamas neva dėl silpnos sveikatos užrubežiuose, bandė pas bankierius įieškoti caro randui naujos paskolos, bet meldimai šiuo metu jau, rodosi, pasiliks be pasekmės. Pirmiausiai atsiskė skolinti pinigų įtekmingiausias, turtingiausias ant svieto bankas brolių Rotschildų, be jų pritarimo neskolina pinigų nė kiti bankai. O tuom tarpu caro išdabas dabar jau turi didelę nepriteklį, kurio uždengimui nėra pinigų, o jų algoms šniųpų, policijos ir kareivių reiklia vis daugiau ir daugiau. Be šniųpų ir kareivių caro sočas tuojuo sugrįžti, o drauge su caru reiktų nešdintiesi ir visiems teip daug blogo padariusiems žmonėms jo tarnams, visokiems Stolypinams, Kaulbarsams, visiems caro giminėms kunigaikščiams.

Nors randas ir gaudo revoliucionierių, užtinka jų bombų ir ginklų krautaves, bet išgaudyti negali. Bombos kaip buvo darbe, teip darbuojasi. Pereitą savaitę net keliose vietose į nekeisnius caro tarnus buvo metos bombos. 12 d. spalio ant Tvero gatvės Maskvoj jaunas vyriškis metė bombą į policijos viršininką jenerolą Reinbotą, bet bomba jo nenugavo. Reinbot, kaip žmonės sako, taikiu šūviu užmušė metusį bombą.

Ir kariumenė, juo toliau, juo darosi neįtikimesnė. Kareiviai, neužgėdinti, tveria sanjūgas, organizuojasi, kas vėliau gali svarbius vaisius išduoti. Apie kariškių pasipriešinimus randas slepia, bet žmonės išgirsta bent apie kareivius kariškų sudų nubaustus arba apie suareštus. Net Vilniuje suareštavo 150 prigulindžių prie sanjūgos kareivių. Tokių, be abejonės, yra ir daugiau ir tai ne vien Vilniuje. Nereikia užmiršti, kad į Lietuvą ar Lenkiją siunčia ištikimiausius kareivius, daugiausiai tikrus maskolius; kituose regimentuose, kur nemaskolij kareivių yra daugiau, be abejonės yra

dar blogiau. Matyt pagedo Maskolijoj ir svarbiausioj caro sosto paramos organizacijoj — kariumenėj.

Prūsai.

Besipriešinimas lenkų vaikų mokslo tikėjimo vokiškoj kalboj mokyklose Požnaniaus, Šiezijos ir Vakarinių Prūsų provincijose traukia sielą. Streikuoją dabar iš viso 50000 mokintinių. Ir čia, kaip Maskolijoj, randas nežino kokių inagijų griebtiesi prieš besipriešinančius vaikus. Randas tikėjosi, kad susipykęs su Prancūzija, popiežius padės Prūsų valdžioms greičiau suvokietinti lenkus, bet matyt, apsiriko. Popiežius atsiskė pallepti Požnaniaus vyskupui ir kunigams kalbinti lenkus nesipriešinti valdžių padavėjimams ir mokytiesi tikėjimo vokiškai. Randas nežino ką daryti. Apvėtiemo ministeris nenorintys mokytiesi tikėjimo vokiškai pailgino priverstinę lankymą mokyklų ant vieno metų. Bet ką jis darys, jeigu ir tas neprisvers vaikų vokiškai mokytiesi? Nors Prūsų tiesų kodeksas apima visokius gyvenimo atsitikimus, bet, turbūt, jame nėra baumėjų už atsakymų mokytiesi tikėjimo svetimoj kalboj. Tuom tarpu Prūsų ir apskritai Vokietijoj liandies mokyklose tikėjimas lošia labai svarbią rolę, nors kitose civilizuo-tuose kraštuose, ypač kur gyventojai ne vieno tikėjimo, mokalas tikėjimo visai išmestas iš mokyklų. Turbut ir Vokietijoj lenkų vaikų besipriešinimas privers randa išmesti iš mokyklų programo tikėjimo mokslą ir sekti pavėiklę Prancūzijos ir Amerikos. Kitokio išėjimo, rodosi, nėra.

IŠ LIETUVOS.

Iš Vilniaus.

10 d. spalio Vilniaus karės apeikričio teismas nagrinėjo bylą Suchatovičiaus, Ossakovičio ir Schwartzo, apkalintų žemiečių žemėargio Al. Bolvano užmušime Slonimo mieste 12 d. kovo, 1906 m.

Teismas nusprendė visus tris pakarti. Apieginėj paduoda kassacijos skundą į vyriausį karės teismą.

9 d. spalio policija padarė kratą Stoklinskio mechanikėje dirbtuvėje, Stepono gatvėje. Dirbtuvėje policija rado revolverius, šautuvą ir kulkas.

4 d. spalio, ant kampo Pylimo ir Trakų gatvės, Vilniaus miesto policijos valdininkas Fotinskis norėjo suimti nežinomą žmogų. Susirinkusi žmonių minia pasipriešino tam ir nedavė suimti. Nežiurint į tą Fotinskis išplėšė iš minos nežinomą ir atidavė jį miestargiui. Tuomet žmonės pradėjo švilpti ir mėtė Fotinskį akmenimis. Vienas akmuo pataikė Fotinskį į ausį ir pagadino ausies plėnį.

8 d. spalio, 9 valandų vakare, 2 nežinomi žmonės šovė į miestargį Jurkuną. Jurkuno nesužeidė. Vienas šovusiųjų buvo sulaukytas užtaisyto revolverio. Suimtasai buvo Adomas Jakunavičius, tikras brolis Jakuna-

vičiaus, kurį už pasikėsimą ant antstolio Abramavičiaus pasmerkė myriop. Adomas Jakunavičius sėdėjo 3 mėnesius Gardino kalėjime.

Greitu laiku Vilniuje ketinama esą atverti vakariniai mokslo kursai. Į kursų klausytojus busi priimami vyrai ir jaunikačiai ne jaunesni kaip 14 metų. Tikslas — parengti prie egzaminų iš 4-6 arba 8 gimnazijos klasių. Tarp kitų kalbų, busi mokomas lietuvių, lenkų ir žydų kalbos. Mokama busi vakarais nuo 6 iki 10 valandos. Mokama 30 rublių metams už visus dalykus arba 2 rubl. už atskirą dalyką.

Naktį į 9 d. spalio, policija padarė kratą Novgorodskoje gatvėje Nr. 28 Bertos Gitel, 4-tos klasios Prozorovos gimnazijos mokinės bute.

„V.Ž.“

Iš Kauno.

Kaune gauti paliepimai uždrausti buvusiems Valstybės Dumos sanariams Kauno gub. atstovams pasirašiusiems po Viborgo atsisankimui dalyvauti visuomenės įstaigose, esančiose valdžios žinyboje. Pasirašiusių po Viborgo atsisankimui trys: L. Lopas, J. Kubilis ir M. Bramson.

Ministerių pirmininkas Stolypin nusitūstė Kauno gubernatoriui telegramą, kuriom paliepa greičiau sutatytį ir apskelbti surašus žmonių turinčių tiesą dalyvauti rinkimuose. Prie to praneša, kad visi surašai turi būti parengti ir apskelbti ne vėliau, kaip 20 d. lapkričio.

[Iš „Viln. Žn.“]

Iš Tryškių, Kauno gubernijos, Šiaulių pav.

Visi vienu balsu šaukia, kad pas mus blogai ir tikrai blogai yra.

Jaunuomenė, kiek priaugusi, bėga už jurių laimės įieškoti, pasilikusieji įieško nusiramino degtinėje.

Galinga degtinė užmigo širdį, nutildo sąžinės balsą ir sugyvuėjusį žmogų veda į klajunes, iš kurių retas beiseina.

Pasizvalgins po pasaulį, sunku žiūrėti į mūsų krašto žmonis, į jų gyvenimą.

Nieks beveik nieko neskaito, niekuom nesinteresuoja, doros, išminties, teisybės supratimas, artimo ir tėvynės meilė, tie visi jausmai vos vienam iš šimto tėra suprantami. Užtai nėra nakties, kad kur nors vagys neįsilaužtų į kištį. Kreiva prisaika už degtinės stiklą ar rublinę, tai: daugumo uždarbis, tai amatas.

O tam visam kas kaltas? Žinoma, tie, kurie blogai daro, — atsakys daugumas, bet ar teisingas bus jų atsakymas?

Ar kaltas medis, kad nechiepytas paauga ir išduoda vogius yaisius? Nekaltas medis, ir žmonės nekalti, jie tamsūs, suvargę, jie klaidžioja, o pas mus nebuvo dar žmogaus, kuris apie tuos klajūnus pasirūpintų.

Dabar prasidėjo žmonės, nelaimingi Tryškiai, ir kur visuomet siuntė vyskupas visokių atlaikulus kunigus, — sulaukė dorą ir išmintingą kunigą.

„V.Ž.“

Iš Žagarės, Šiaulių pav.

Kauno mokyklų direkcija spalį 1 d. paskyrė į Žagarės vyresniųjų mokytojų lietuvių Joną Kučą, pirmiau tarnavusį Samaros gub. Žagarės valsčius buvo reikalavęs, kad mokytojo padėjėjas būtų paskirtas latvis, nes Žagarės valsčiuje yra nemaža ukininkų-latvių, tačiau direkcija paskyrė ne latvių, bet rusų.

„V.Ž.“

Iš Kursės.

General-gubernatorius apskelbė, kad policija turi parupinti ginklus kontoroms, firmoms, bankams ir jų tarnaujantiems. Firmų savininkams ir tarnaujantiems, užpuolus plėšikams, leista pilnai naudotis ginklais, kol neateina į pagalbą policija ir nesidrovėti plėšikų, bet atsisipirti prieš juos. „Bukite drąsesniais, — pasakytą iskyme, — nėra visi tie nenau-dėliai-plėšikai druti tik tuomet, kaip jų bailys.“ Kitu įsakymu apskelbta, kad tas namininkas, kurio namuose bus susekta suogios, atsisaukimų spausdinimas ir ginklų laikymas, bus ištremtas, o jo namai bus atimti išdan.

Iš Mintaujos.

Skraidančio burio viršininkas apskelbė, kad jeigu dar sykį kils gaisras nuo padegimo, tai valsčius turės atlyginti nuostolius padegėjams savo lėšomis.

„V.Ž.“

Iš Minsko.

Nagrinėjant karės tesme bylą apie ceighauso apvogimą Nesvize, išsiaiškino, kad išėjus dėses su patronais ir gilzais, buvo pavogta 200 šautuvų. Vogimą suorganizavęs „Bundo“ organizacijos Nesvizo skyrius ir 1 kareivis, kuris dabar slapstosi. 4 kareivius ir 4 civiliškus žmonis teismas išteisino, o 4 civiliškus žmonis, kurie siuntė tuos ginklus į kitur, pasmerkė į kalėjimą nuo 1½ metų iki 2½ metų.

„V.Ž.“

Iš Senapylės, Suv. gub..

2 d. spalio iš viso apskričio sušaukė viršalčius nutarti, kaip išieškoti mokesčius. Apskričio viršininkas pasiūlė viršalčiams dragūnus, kaip geriausią įrankį mokesčiams surinkti, bet viršalčiai siuolomos malonės nepriėmė ir prižadėjo patys, be dragunų, riakti iš žmonių mokesčius.

Taigi iš to matyti, kiek mes turėtume naudos iš tokios sąvyvaldos, kuriai esant, valdininkantų svetimi, mums gerai nepažystami žmonės. Yra žinia, kad Senapylės apskričio valdyboje guli protokolais ant buvusiojo dumos atstovo Girniaus. Tame protokole kaltinamas buvusias atstovas už tai, kad, budamas atstovu, sakąs žmonėms prakalbais ir sukėlęs dvaruose streikus. Už streikus daugiausia dvarininkai kaltina buvusį atstovą, sakydami, kad jis tuo kart parvažiavęs iš Peterburgo ir sukurstęs darbininkus. Apie tai dvarininkai pranešė Suvalkų gubernatoriui, atvažiavusiam mąsinti streikų. Turbut dvarininkai nežino, ar nesupranta priežasties streikų, jei jie kaltę meta tik

ant to, kas pirmiausia po akių jiems pasipina.

„L. U.“

Iš Peterburgo.

7 d. spalio prėsidėjo lietuvių kalbos išguldinėjimas mergaičių mokykloje prie Šv. Katrinos bažnyčios. Užsirašiusių pasirodė vos 27 mergaitės, skaičius labai nedidelis, bet ir iš to galima pasidžiaugti, nes tai pirmutinės pavasario kregždės. Linkime P. Dubinskiui, kuris prisieimė ant savęs šią išguldinėjimą, atgaivinti mūsų mergaitėse užnuodiusią dvasią, sužadinti tautiškus jausmus; didelė užduotis, bet ir nuopelnas nemažas, pasidarbavus.

Seniai jau rengiasi trys Lietuvių Draugijos Peterburge — Labdariškoji, Savitarpinės pašėlos ir Mažturčių — susivienyti ar šiočiu ar tokiu būdu į vieną kruvą ir pradėti darbuotis išvien, bet dabartinės aplinkybės neleidžia susirinkti sutaisyti to susivienijimo sanlygų. Praktika parodė, kad atskirai darbuodamosi, draugijos negali įkurti naudingų lietuvių visuomenei įstaigų. Todėl dabar sumanė visos trys draugijos sutaisyti jų nandai vakarą, paskirtą 18 d. lapkričio; ketinama lošti „Ponas ir Mužikai“. Vakaro surėdymui įrinkta iš kiekvienos draugijos, po tris sanarius. Tokiu būdu gal pasieks suvesti į vieną vagą draugių darbą, kuris be abejoj bus lengvesnis ir naudingesnis.

„V.Ž.“

IŠ AMERIKOS.

Laukia maistų.

HEMINGTON, W. VA. Rinkimų dienų valdžios laukė maistų, todėl išsiuntė dvi kompaniji milicijos į Williamsoną, kur labiausiai laukė maistų, kadaangi čia mat nesikencia kovojančios už jo valą prie tautiško lovio partijos, demokratų ir rupublikonai.

Sudžia nušovė savo draugą.

BATON ROUGE, LA. Sudžia George K. Favrot, patikęs ant gatvės savo seną draugą, Dr. Aldrich, jį nušovė. Sudžia suareštavo, bet jis ne sakoma, už ką daktarą nušovė, užtikrina vien, kad priežasčių yra gana.

Rinkimai.

Atsibuvo 42 šėtuoose gubernatorių ir kongresmonų rinkimai. Išrinko beveik tuos pačius, su mažais išimimais teip, kad antai kongrese, ir senate Washingtone, kaip valde, teip ir valdys republikonai. Garsus milijonierius ir laikraėčių išleis-tojas Hearst, bėgęs ant gubernatoriaus New Yorke, ne perėjo.

Sudui apskusti geležinkeliai.

MINNEAPOLIS, MIN. Prisaikytieji sudijos pastatė po sudu visokių geležinkelių kompanijas už visokius nuleidimus vaziuojimuose pasuvalkų gubernatoriui, atvažiavusiam mąsinti streikų. Turbut dvarininkai nežino, ar nesupranta priežasties streikų, jei jie kaltę meta tik

Vagilių mokykla.

NEW YORK. Čia likosi suareštuotas Harry Stein, matyt žydas. Jis būvo apkaltintas už užlaikymą kišeninių vagilių mokyklos, kurioje vaikus mokino vogti. Sude vienas iš jo mokinių rodė net, kaip profesorius mokino išimti iš kišenės pinigą. Taigi kaltė Steino likosi su darodyta, bet sudžia darbausmės ne pagarsino.

Prezidento kelionė.

WASHINGTON, D. C. Ant laivo „Mayflower“ iškeliavo prezidentas Roosevelt į Panamą, apžiūrėti dirbimą Panamos kanalo. Ne daug jis apie tuos darbus išmano ir jo atsilankymas darbo ne su skubys. Lydi prezidentą keli kariški laivai.

Sugriuvo hotelis.

LONG BEACH, CAL. Sugriuvo čia naujai statomas Birby hotelis ir užbėrė dirbančius darbininkus. Prie to apie 15 darbininkų likosi užmūstyti, o 20 yra sunkiai sužeisti; tarp sužeistų, mažiausiai 6 negali išgyti.

Atsirado vulkanas.

TRINIDAD, COL. Laikraščiai praneša, buk iš kalno Culebra, 40 mylių nuo Trinidad esančio, pradėjo kilti dūmai ir garai. Mano, kad čia atsirado vulkanas.

Milijonieriaus sunus akmenų skaldytoju.

NEW YORK. Į akmenų skaldytojų uniją likosi priimtas sunus čianykščio milijonieriaus, žydo Schiffa. Dabar jis dirba pamatus vengriškų žydų sinagogai.

Tėvynės apgėnėjai.

EL PASO, TEXAS. Prie karyų viename saliuje negrai kareiviai Porto Bliss susivaidžio. Užgimė mušis, kuriame 2 kareiviai likosi nušauti. Suareštavo vieną kareivį, kurį apkaltina už sandrango nušovimą.

Pasimirė jenerolas.

BUBERFIELD, CAL. Pasimirė čia pagarsėjęs laike išpausios karės jenerolas Shafter.

Explozijos.

PITTSBURG, PA. Ant Woodlawn ave., valgant darbininkams pietus, explodavo netoli ugnies padėtas dinamito patronas. Explozijos vienas darbininkas liko užmūstas, 16 gi tapo sužeistų. Visi eksplozijos užgauti darbininkai buvo ateiviai, ne amerikoniai; ar nebuvo tarp jų lietuvių, nežinia.

Gaisrai.

IDAHO SPRINGS, COL. Sudegė čia Alpine malūnai. Nuostolius padarytus skaito ant 100000 dol.

Nelaimės ant geležinkelio.

WOODVILLE, IND. Netoli nuo čia, ant Baltimore ir Ohio geležinkelio susimušė du smarkiai, bėganti į priešingas puses traukiai. Trūkiai susidaužė. Keli pilni keliaujančių ir vakarus ateivių vagonai nupulė nuo augšto kelio pylimo. Emigrantų vagono buvo 167 pasiažieriai. Iš viso prie to susimušimo traukių 52 ypato likosi užmūstas. Tarp sužeistų yra ir lietuviškos pravarės: Bračunas iš Chicago, Mashaitis iš West Pullman, Labus iš Chicago, Šalis iš West Pullman. Tarp neužgautų yra teipgi kilios lietuviškos pravarės: Semianas ir jo šeimyna iš Chicago, Naujalyte iš Chicago, Valiūnytė iš Chicago. Ka-

dangi surašė lietuviškos pravarės labai iškraipytos, tai gal tarp nukentėjusių buvo ir daugiau lietuvių, bet iškreiptose sunku tą patėmyti.

FORT WORTH, TEXAS. Netoli nuo čia, ant San Francisco geležinkelio, susimušė du bėganti į priešingas puses traukiai. Prie to vieno traukio pečkury likosi ant vietos užmūstas, o traukio vedas mirtinai apkultas, trys kiti traukio tarnai sužeisti ne mirtinai.

SHEPHERD, LA. Netoli Haile stacijs išsoko iš rėlių Little Rock & Monnae geležinkelio traukis. Prie to du geležinkelio tarnai likosi užmūsti.

IŠ DARBO LAUKO.

CHICAGO, ILL. Pasibaigė straikas geležinkelio seniūnų nustatytųjų. Abidvi pusės sutiko užgimiusis nesutikimams pavesi santikos sudui. Algos darbininkų pakeltos po 3c. už darbo valandą.

CHICAGO, ILL. Organizuoti bačkų dirbėjai paliovė dirbę. Darbininkai reikalauja pakelimo algų po 2c. už darbo valandą.

READING, PA. Reading Iron Co. pagarsino, jog pakels algas visų jos dirbtuvėse dirbančių 3000 darbininkų.

SCRANTON, PA. Delaware, Lackawana & Western geležinkelio Co. atmetė seniūnų nustatytųjų reikalavimą didesnių algų, sutiko vien su trumpinti darbo laiką nuo 12 ant 10 valandų. Nežinia dar, ar darbininkai ant tokių išlygų sutiks.

CLEVELAND, OH. Suštrai kavo darbininkai Pinton Publishing Co. Jų vietoj kompanija parsitraukė scabus ir juos apginklavo karabinais.

NEW YORK. Visi geležinkeliai, turinti čia savo centralizacijos užveidas, išsėmus Pennsylvanija geležinkelio, tariasi apie padidinimą algų tarnaujančioms. Tariasi apie padidinimą darbininkų algų teipgi Standard Oil Co., Amalgamated Copper Co. ir United States Steel Co. Standard Oil Co. nutarė pakelti darbininkų algas nuo 5—10%, bet šitos kompanijos darbininkai labiausiai buvo išnaudojami.

BISHES, ARIZ. Bishes ir Tombstone dirbanti darbininkai nuo 1 d. lapkričio gaus po 25c. ant dienos, taigi po \$1.50 ant savaitės didesnes algas.

KALNAKASIAMS dirbančioms kastynėse Arizonoj pakėlė algas.

CHICAGO, ILL. Suštrai kavo darbininkai dirbanti prie statymo triobos Commercial banko, ant kertės Clark ir Adams st.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

Iš So. Chicago, II.

Čia lietuviai gyvena nuo dvidešimties suvirsum metų; per ilgą laiką mažai buvo girdėt apie čianykščius lietuvius ir jų darbus. Bet šėsi metai atgal pradėjo atsirasti lietuvių ir su progresyviškoms nuomonėms, kurie stengiasi prikelti miegančius. Dabar yra dvi draugystės pašelpinės, S. L. A. 74 kp., T. M. D. 75 kp. ir L. S. P. A. 32 kuopa; nors jos ir ant silpnų kojų stovi, bet vis rodo veikimą mūsų lietuvių, nors ir nevisų. Jau buvo pas mus ir susirinkimėlių, kurie atne-

ša nors pinigiską pagelbą mūsų broliams, kovojantiems už laisvę Lietuvai.

21 d. spalio pas p. Medelį, per jo sunaus Normano Algierdo krikštynas, svečiams besilinksmant, Pranas Kazlauskas užmanė paaukauti po kelis centus savo broliams kraują liejantiems už mūsų brangią tėvynę Lietuvą. Žinoma, buvo ir tokių, kuriems tas užmanymas nepatiko; jie išmėtinėjo, sakdami, kad tai nauja mada ant krikštynų aukas rinkti; nors šaipės ir kraipės, bet nuo aukų neatsisakė. Aukų sumesta \$13.18. J. Trijonis gražiai papasakojo apie revoliuciją ir aiškino, kad L. S. D. P. geriausiai veikia; kumas Pranas Arišauskas paaiškino socialistų geres darbus. Aukos likosi paskirtos L. S. D. P. Pastuonėme jas C. R. Š. K. kasieriui T. Dudai, nutraukę 13 centų persiuntimo kaštų.

Iš Kensington, III.

3 d. lapkričio buvo čia lietuviško Republikonų Klubo susirinkimas. Vienas vaikinai išsitarė, jog reikia įsitaityti knygną arba vakarinę mokyklą, bet kiti suriko, jog nereikia mokyklos, jog moka ant bažnyčios, tai jiems nieko nereikia, bažnyčia visko juos išmoks.

Dabar čia atkeliavo kunigas Serapinas ir nori sutvert parapiją ir bažnyčią statyti, bet nėra dar nė loto. Kunigas reikalauja vien pinigų, o žmonės nori išrinkti komitetą, prižiūrėti pinigus ir kolektą. Kunigas nenori išpildyti žmonių norą, nenori komiteto, reikalauja vien pinigų; jeigu neduos, žada išvažiuoti. Persigandę žmonės, sutiko ant kunigo reikalavimo ir jis dabar vaikščioja po namus ir renka pinigus.

B. A. M.

Iš Springfield, III.

28 d. spalio atsiuvo vietinio Lietuvių Rev. Šelp. komiteto mėnesinis susirinkimas ir prakalbos. Žmonij buvo skaitlingas būris. Apart vietinių lietuvių, buvo dar keletas ypatų iš miestelio Riverton, III.

Susirinkimas pasisekė kuo geriausiai. Susiję užsilaikė gražiai, nebuvo nė jokių stabdymų nė kalbėtojams nė klausytojams. Daugiausiai buvo kalbėta apie mūsų tautos skurdų padėjimą ir vargus, kokių prisieina mums nukęsti velkant svetimą jungą. Kalbėtojai ragino, kaip galint, risti į vienybę, lan-kyti susirinkimus. Prigulėti į naudingas organizacijas, paveizdan į S. L. A. ir L. S. P. A., nes tik susivieniję galėsime pakilti žmonių akyse ir tik suvienijoms spēkoms įstengsime numesti svetimus retėžius. Kalbėjo teipgi apie dabartinę Rusijoj revoliuciją ir ragino karliaujančius už laisvę brolius, kaip galint, šelpit. Kalbėtojai nepamiršo ir šią šalį ir jos kapitalistiską rėdą paminėt. Išrodinėjo, kaip gudriai keletas ypatų išnaudoja visą šalį ir jos neesupiratusius žmones, kuriuos stumia vis į didesnius vargus. Teipgi nurodė, kaip galima lengviau nuo savo vargintojų atsikratyti. Užtenka laike balsavimų, renkant šalies viršininkus, atiduoti savo balsą už savo draugus, už darbininkiską partiją, taigi socialistus. Šitose rinkimuose laimėjus, užstos darbininkams švieses dienos, o kapitalistams ir jų savalei mirtinas smūgis. Aukos revoliucijai dėjosipaprastu būdu. Kas myli savo tėvynę, nešė aukas ant stalo

ir dėjo, po kiek kuris galėjo. Viso sudejo \$22.55. Aukos tapo paskatos, atitraukus iš šas, centrališkam kasieriui T. Dudai.

Vincas Černauskas.

Iš Himrod, III.

Darbai pusėtinai eina. Lietuvių kelios šeimos lietuvių ir pusėtinai skaitlius pavienių, bet elgiai ne geriausiai. Darbininkai savo uždarbį sukūša salioninkams. Salionas tai jų svarbiausia tautiška institucija; protą lavina alaus; ir degtinės stikluose, iš to šaltinio pasėmę protą, kelia koncertus, kurie iš miego kelia svetimtaunius ir panieką užtraukia ant visų lietuvių. Vaikai jų, vietoj lankyti mokyklas, nieko neveikia, nemoka nė angliskai, nė lietuviskai skaityti, nė rašyti. Darbininkų reikalai, nors visi lietuviai yra darbininkais, mažai mudiškius apėina, mažai kas čia juos supranta ir daugumas nenori jų suprasti. Graudu žiūrint į mūsų lietuvių pasielgimą.

Vargšas.

Iš Westvilles, III.

Apviesesniejie Westvilles lietuviai sumieliojo parengti susirinkimą ir pakviesti kalbėtojus sujudinimui miegančių ramiai čianykščių lietuvių. Iš svetimų kalbėtojų buvo pakviestas studentas Valparaiso universiteto B. K. Balocija. Jis savo kalbotį aiškino vodingumą mūsų bjauriausio papročio—girtuokliavimo. Kalbino, vietoj blogų papročių, griebtiesi mokslo ir dorenių užsiemimų ir besilinksmimų. Aiškino, kaip kitos tautos, pamėgusios mokslą, augstai pasiekė ir kaip mes žemai stovime. Peikė tas merginas, kurios šalinasi nuo mokslo ir bijosi apsisiviesti. Kalbėjo ir apie revoliuciją mūsų tėvynėj Lietuvoj, kur kovojanti už jos laisvę vargą kenčia. Ragino Westvilles lietuvius dėti aukas jų susėlimui.

Antas kalbėtojas, Juozas Dumdis, savo kalboj aiškino, kaip darbininkai pastato dirbtuves, puikius namus, padirba mašinas, iš ko vien turčiai naudojasi, pralobė iš darbininkų darbo, skriaudžia tuos, kurie jiems turtus sukrauja. Apanaitis, trumpoj kalboj kalbino lietuvius dabartinuose rinkimuose nebalsuoti už Cannoną, kuris jau nuo 32 metų laiko valdžia, o iš to darbininkai nė jokios neturi naudos; kalbino ne paisyti ant prašymo lietuviško klubono, kuris prašė parapijonų atiduoti savo balsus už Cannoną. Ant susirinkimo surinkta aukų \$13.81, kuriuos skirstome į tris dalis: \$4.60 pašelpimui revoliucionierių (kokiai partijai? Rd.), \$4.60 kankiniams ir \$4.61 moksloviams, fondai „Aušros“ draugystės. Pinigai pasiūti „Lietuvos“ redakcijon.

Visiems aukavusiems, vardu revoliucionierių, kankinių ir mokslovių, istariam širdingą ačiū.

Jonas Kirvelis.

Iš Cambridge, Mass.

Šitas miestelis yra prie pats Bostono. Lietuvių yra čia diktas būrelis; tik tai lietuvišką kooperatyviską valgomų daiktų krautuvę prigulė pirkaupie 60 šeimynų. Prie kooperacijos gali prigulėti kiekvienas lietuvis pirkdamas akcijas.

Bet ir čia tamsybės netrūksta, daugelis lietuvių stengiasi užkenti kooperacijos draugystei, įkalbėdami ki-

tiems, kad nepirktų nje ko iš kooperacijos.

Kalbėtojų prie apšvietimo čia netrūksta, tik nedaugelis jų užmanymams pritari, arba jų klauso.

Sventą dieną, vietoj sueiti kur pasikalbėti, jau nuo subatos turi parsitraukę bačką raugalo iš Bostono, prie kurios susirenka ne tik vaikinai bet ir merginos, ir teip dieną praleidžia, nors žmogus ir verk, besigailėdamas jų brangių jaunystės dienų!

Darbai eina gerai, darbų čia yra sunkių ir lengvų; dabar reikia darbininkų į Robert Co., guminių čebatų dirbtuvėse, bet nemokanti angliskai skaityti nepriimami, daugiausiai lietuvių dirba pianų dirbtuvėse.

Skar.

Iš Brighton, Mas.

Lietuvių čia ne mažas būrelis, bet gero terp jų mažai. Daugumas vien girtuokliavija arba užimti kazyromis. Mazai yra tokių, kuriems rūpi kova su netikusiu caru valdžia mūsų brolių tėvynėj. Nė daugelis atsimena apie tėvynės veikėjus, kurių jile ni kalėjimai prigusti ir jile ten, už darbus visų lietuvių labui, badą kenčia. Tėvynėj mūsų broliai už visų lietuvių labą nesigaili savo gyvasties, o mes čia galimėsime centų jų pašelpimui. Šelpkime mūsų brolius už mus visus kovojančius tėvynėj su caro neteisinga valdžia!

Mes prisiuočiamė mūsų dėtas aukas, viso labo 3 dol. Ant atsišaukimo patilpusio nr. 43 „Lietuvos“ (taigi turbut pavargusiam raštinkui? Rd.) paaukavo: Nik. Kilda 25c., Povilas Klikonas 25c., Jonas Keigis 25c., Rapolas Čuberkis 25c., taigi 1 dol. iš viso. Revoliucijos labui Rapolas Čuberkis paaukavo 1 dol. (kokiai partijai? Rd.) ir tiek jau kankiniams. Viso labo „Lietuvos“ redakcijon siunčiame 3 dol.

Brightonietis.

Iš Maynardo, Mas.

Darbai eina čia gerai. Iš kitur pribuvusiam sunku darbas gauti, nes lenkai čia įvedė madą pirkinėti už pinigų darba. Bosai, pašėmę nuo jieskančio darbo pinigų, priima, tet po kelių sanvačių išvaro, nes nuo kitų pašėmę pinigų, naujiems turi rupinti vietą.

Lietuvių yra čia diktas būrelis. Yra čia ir Sv. Juozapo Dr-tė. Į ją priguli lietuviai iš Maynardo ir Hudsono. Ant mėnesinių mitingų prisirašė nauji drangai.

Reikia paminėti ir Maynardo merginas, kurios ne myli savo tautos; yra tokios, kurios išjuokia ir niekina lietuvius. Matyt jos tamsios ir pačios nežino, kodėl teip daro. Tegul jos neužmiršta, kad kaip jos niekina ir išjuokia savo brolius, gal iš jų juokiasi ir išnaudoja svetimi!

Vietoj išjuokimo, niekinimo savųjų, mums priderėtų atminti savo brolius, kovojančius už laisvę mūsų tėvynės. Vietoj mityti pinigų, penėti salioninkus, priderėtų nors jų dalį atvesti tėvynės labui.

Gyvena čia lietuviai teip, kaip protingi žmonės niekur negyvena. Kur mūsų broliai gyvena, ten teka upeliai alaus ir degtinės. Mažose kambariuose gyvena kaip silks susispaudę, be reikalingo oro. Vaikai, dėl štokos oro, silpni, ligusti, negali priderančiai užaugti. Retas skaito laikraščius ir lavinantis protą knygas, per tai sleigia juos tamsa, dėl ku-

rios jie nė žmoniškų, nė tautiškų pareigų suprasti negali. Visoki šeimyniški pokiliai, kaip vestuvės, krikštynos ne apsieina be čielų ežerų alaus ir degtinės, be daugymo torizkų, o neretai ir galvų. Ir to daugeliui pakanka. Koki šiekiai, toki ir vaisiai! Juk lietuviai stovi čia svetimtaunų akyse ant paskutinio laipsnio. Nenorime suprasti, kad apšvietimas ir mokslas, gražus pasielgimai labiau žmogų puošia negu pinigai.

Nevidonas.

Virton, Mas.

Mes, Virtono lietuviai, stengiamės, kiek galėdami, prisidėti prie išliuosavimo mūsų brangios tėvynės Lietuvos. Du aukų rinkėjai perėjome per geresnių tautiečių gyvenimus, rinkdami aukas pašelpimui mūsų brolių, kovojančių su netikusia caro valdžia. Darbas buvo ne lengvas, nes atsirado ir davimo aukų priešai, koki visiems stengėsi įkalbėti, kad aukų ne reikia, kad nereikalingas visas užmanymas. Bet aukų rinkėjai patiko ir gerų tautiečių, kurie noriai aukavo. Iš viso surinkta \$13.10 (vardai aukautojų ir jų aukos pagarsintos kitoj vietoj. Rd.). Pačto kaštų atsitrukia 10c. 13 dol. siunčiame „Lietuvos“ redakcijon (kokiai revoliucionierių partijai aukautojai skiria tuos pinigus; be tokio paaiškinimo ne redakcija, nė C. R. Š. Komitetas negali žinoti kam aukas pasiūti. Rd.).

Aukų rinkėjai: Jonas Šmeraukas, Mikolas Jonius.

Iš Pittsburgo, Pa.

Mūsų mieste gana diktas skaitlius lietuvių, bet tautiškas susipratimas labai žemai stovi. Tautiškų organizacijų turim keletą; darbuojamės, stengiamės pakelti mūsų brolių susipratimą, kad nesiduotų išnaudoti visokiems siurbėliams, bet daug kliučių neleidžia tą mierį atsiekti. Pirmas — prasti darbai Pittsburgo dirbtuvėse; apviesesni ir susipratę nesilaiko, išvažinėja, daugiau čia yra tokių, kurie savo centą atiduoda salioninkams ir daugiau apie nieką nesirupina. Lietuvių stubos praščiausios, jose po 9—10 kartų daugiau burdingieji negu galima. Ant prakalbų ir susirinkimų mažai lankosi. Išmoki ką nors nenori ir neturi kur, bažnyčioj mus ant partijų ir laikraščių, vienus kelkia, kitus išgria ir bažnyčia pavirsta į reklamos ir apgarsinimų vietą.

4 d. lapkričio girdėjome puikų pamokslą kun. Sutkaičio, kuris, pasiremdamas ant evangelijos, štai ką kalbėjo: „Pas mus, girdi, daugybė tokių žmonių, kurie nenori klausyti valdžios, nori išgriauti valdžią ir išnaikyti kapitalistus. Tai yra veidmainiai socialistai, kurie skraido po visus kraštus ir su jums meliauli kalbėdami, traukia prie to pekliško socializmo, nori iš jūsų širdies išrauti tikėjimą. Jie turi daugybę laikraščių, kurių redaktoriai socialistai, o jūs daugiausiai bedieviskus laikraščius skaitote. Vienintelis katalikiškas laikr. „Žvaigždė“, o skaitytojų turi mažaisiai. Kodėl jus teip daro? Ar matėt kada nors tuose laikraščiuose parašyta apie Dievą? Ir vienas, kuris save vadina „Katalikas“, ir tas jus traukia iš kelio nors nežinomiali. Neklausykite jų veidmainių socialis-

stų ir jų laikraščių neskaitykite! Jus žinot, kaip tokį gerą vyrą McKinley, nužudė socialistai. Jus turite gerą partiją — republikonus ir demokratus, iš kurių išsiskyrę geres vyrus, galite balsuoti. Jus turite unijas, kurios apie jus rupinas. Ne klausykite jų, kurie jums ketina sutrumpinti darbo laiką ir mokesčių padidinti! Kam jums tie pinigai? Ar ne užtenka, jeigu žmogus sotus ir apsidėgęs? Kam pinigai?”

Bet kunigas užmiršta, kad be pinigų jis ir į bažnyčią neleidžia. Jis sėdi šilto gužto, pastatyto už mūsų kruvinai uždirbtus centus, susikrovę tukstančius, nusi-pirko automobilių, pasigarsino katalikiško biznio bankieriu ir skolina pinigus už didelės palukenas. Mums nieko ne sutvėrė, mes ir unijų neturim, apie mus niekas nesirupina, niekas neužtaria. Musų draugai, jieskodami darbo, eina nuo vienu vartų prie kitų, turi pirkti darbą, turim dirbti per dienas ir naktis surukę; daug mūsų draugų, žuvusių dirbtuvėse, palydėjome į kapus, daugelio žuvusių liko šeimos be jokių turtų. Sako mums pinigų nereikia. Kas mums duos nelaimėi atsitikus? Ar sušelps kapitalistai, ar kunigo bankas? Ne!

Liet. darb. draugas.

Iš Export, Pa.

6 d. spalio atsiuvo čia pirmutinis balius, parengtas lietuviškos Saldžiausios Sirdies V. Jezaus Dr-tės. Balius traukėsi nuo 7 val. vakaro iki 12 nakties. Susirinkę ant balius gražiai linksminosi, neužmiršo ir tėvynės; daugumas suprato, jog reikia padėti mūsų broliams kovojantiems už laisvę tėvynės Lietuvos. Susirinkę, užmanymui pritardami, sudejo \$9.15 (vardai aukautojų ir jų aukos pagarsintos kitoj vietoj. Rd.). Skiriamė jas S. D. P. Pinigus siunčiame „Lietuvos“ redakcijon ir prašome perduoti, kur reikia.

Tutlis.

Iš Bayonne, N. J.

Lietuvių Bayonne yra nemažas būrelis: poras šimtų apsievusių iš kelis kartas daugiau pavienių. Daug atsitinka visokių nesutikimų ir tai daugiausiai dėlto, kad daugumas dar miega ir nesupranta, ką daro, daugumas laiką praleidžia ant girtuokliavimų, o tas, zinoma, nepaiddina sutikimo. Neseniai čia buvo lietuviškos krikštynos. Kitur iš tokių apvaikščiųimų naudojosi ir renka aukas tėvynės reikalams, čia gi nieko panašaus nebuvo.

Karčiamų Bayonne yra daugiau negu reikia: jų yra septynios, viena mėsos krautuvė ir viena čeverykų.

Z. Z.

Iš Brooklyno, N. Y.

4 d. lapkričio atsiuvo krikštynos pas V. Rainį. Susirinkę nedidelis būrelis lietuvių atminė nuvargintą tėvynę Lietuvą. A. Ruginius užmanė paaukauti revoliucijos reikalams. Nors atsirado atšalė, bet buvo ir mylincų tėvynę. Aukavo: V. Rainis, Rainienė, P. Palubnickas, Palubnickienė po \$1; A. Ruginius, J. Katilius, Ambrozevičienė po 50c.; J. Šnokis, J. Aleksa po 25c. ir da dvi ypato po 5c., iš viso sudejo \$6.10; 10c. atsitrukia persiuntimo kaštams. Pinigus, 6 dol., siunčiame „Lietuvos“ redakcijon. Paskyrimas L. S. D. P. Ruginius.

Iš Pittsburgo, Pa.

3 d. lapkričio sumanėsi-
je lietuviai L. M. Dr. trės-
parę visuomenišką susir-
kimą, ant kurio buvo kalbė-
ta apie balsavimo dieną 6 d.
8 m. Visi kalbėtojai šavo
kalbose nurodė, jog kiekvie-
nas darbininkas turi balsuoti
už darbininkų kandidatus ir
tokie būdai gintiesi nuo ka-
pitalistų, išnaudojančių dar-
bininkus. Vienas kalbėto-
jas ragino balsuoti už socia-
listų kandidatus, nes tik so-
cializmas pagerys darbinin-
kų buvį.

Bet ant nelaimės, ant su-
sirikimo buvo ir kapitalistų
agentai, kurie tuojuos pra-
nešė kun. J. Sutkaičiui, ku-
ris 4 d. lapkričio, sakdamas
pamokslą, niekino socializ-
mą, liepė savo avelėms ne-
duoti balso už socialistus,
būk jie priešingi kunigams
ir tikėjimui ir Dievui, prily-
gino socialistus prie anar-
chistų. Žmonės ėmė juoktis,
nes jie atminė, kaip kunig-
as 10 d. sausio 1903 m., ant
parapijos susirinkimo, susi-
pykęs su parapijoniais, atra-
do didesnę jų pusę anarchi-
stais ir Hgai nelaukęs, denun-
cijavo valdžiai, apskelbdamas
angliškose laikraščiuose.
Išliko socialistai tai ne
anarchistai. Socialistai ne-
kovoja nė su tikėjimu, nė su
Dievu, jie kovoja su išnau-
dotojais darbininkų.

Paskui kun. S. ėmė keikti
skaitančius lietuviškus laik-
raščius, nes buvė visai lietu-
viški laikraščiai laiko socia-
listų pusę, gyvė tik katali-
kų „Žvaigždė“. Turbut del-
to, kad ji uždengia nedorus
kunigų darbus?

Mat mūsų dvasiškas vado-
vas keikia skaitančius laik-
raščius ir knygas, o nemato
tų, kurių vienatinis užsiėmi-
mas yra girtuokliavimai, dau-
žimai viens kitam galvų.

Tegul kunigas keikia, bet
mes, kaip skaitėme, taip ir
skaitysime laikraščius ir kny-
gas, nes žmogus, skaitdamas,
apsišviečia, o apsišvietęs ne-
siduoda savę išnaudoti.
Laikas jau mūsų kunigė-
liams pradėti raginti prie
skaitymo, o keikimus kreipti
prieš girtuoklius, peštukus
ir kazyruokus, kokių pas
mus netrūksta.

Bažnytinis.

Iš Colonia Sarmiento Chu-
but, Argentinoj.

Dabar jau čia yra lietuvių
apie 15, 2 šeimos; turėjom
gromatas, kad iš Lietuvos
ketina atvažiuoti vėl apie 15.
Kiek yra lietuvių Buenos
Airese, tai sunku dažnoti,
iš kitių provincijų negirdėti
nė jokių žinių ne laikraščiuose
apie lietuvių, gal ir kitur
jų yra. Pas mus mažai nau-
jų, nes kraštas menkai ap-
gyventas, dabar žiema ir šį
met anksti pradėjo snigt,
pandžio berželio.

Čia tik per ilgą laiką ga-
lima sušėdyti pinigų ir tai
tik tie, kurie moka gyventi ir
turi kantrybę. Kas turi žė-
mės gabalą, tai užsiima augi-
nimu avelių. Jeigu gerai
pasitaiko, tai per 3 metus ga-
li užauginti 600 avelių geros
veislės, korna verta 5 pesai.
Jeigu yra darbai, tai galima
ir gerai uždirbti, bet darbus
čia pats ukininkai atlieka,
yra čia jau ir tokių, kurie tu-
ri apie 10 tūkstančių, kitas
daugiau, o kiti ir mažiau, per
5 metus sušėdyti.

Čia yra šeima Justino
Šlapelio, iš pavienių, Povilas
Žurkis ir Baltuška. Abudu
da neseniai atvažiavo, o ir
dabar laukia savo giminių,
pačios su vaikais.

Argentinoj lietuvių nesu-
daugina, vargsta jie todėl,
kad labai išsiskirstę. Gerai

butų sutverti draugystę, bet
sunku dėl tokio išsiskirsty-
mo, be vienybės. Mes negai-
lime nieko gero mūsų tautai
padaryti.

Juozas Šlapelis.

Amerikos Revoliucijos Še-
pimo Komitetui.

Jūsų laiską, rašytą 8.III.
06, gavome gegužės mėnesį.
Neatsakėme greit, nes viena,
nežinojome kaip jums atsak-
yt, o antra — laukėme mūsų
visuotinio susivaziavimo,
kuris vos neseniai pasisekė
padaryti.

Jūs patariate, kad mes su-
tvirtume bendrą visoms Par-
tijoms Revoliucijos Komite-
tą, arba, geriau sakant, bend-
rą L. D. P. ir L. S. D. P.
Komitetą. Bet mes turime
jums pranešti, kad tokį ko-
mitetą sutverti nėra galima,
bent dabar. Priežastis —
skirtumas partijų principų ir
taktikos. Todėl skirkite,
meldžiami, aukas patį ir
paskirtąją dalį siųskite mums
žinomoju adresu.

L. D. P. Komitetas.

Apie „Lietuvos Valstiečių
Sąjungą“.

Rugsėjo 17 ir 18 d. š. m.
Vilniuje buvo visuotinis
„Lietuvos Demokratų Parti-
jos“ (L. D. P.) susivaziavi-
mas, kuris, tarp kito, apsar-
stęs „Lietuvos Valstiečių Są-
jungos“ (L. V. S.) veikimo
apyskaitą ir kai kuriuos ne-
susipratimus, susstatė šitokią
rezoliuciją:

1. „Lietuvos Valstiečių Są-
junga“ (L. V. S.) yra organi-
zacija prie „Lietuvos Demo-
kratų Partijos“ (reikia supra-
sti L. V. S. yra L. D. P. or-
ganizacija).

2. Su L. D. P. programa
L. V. S. komitetas pilnai su-
tinka ir platina partijos lite-
ratūrą.

3. L. D. P. komitetas per-
leidžia L. V. S. centro komi-
tetui dali kovos izdo sulys
reikalui.

4. L. V. S. centro komite-
tas išduoda apyskaitą L. D. P.
komitetui pareikalavus.

5. L. V. S. centro komite-
tas, su pritartimu L. D. P.
komiteto, leidžia atsisauki-
mus ir kitokius raštus.

6. L. V. S. centro komite-
tas renka sąjungai ankas.

7. L. V. S. centro komite-
tas, su L. D. P. komiteto pri-
tarimu, susineša su kitoms re-
voliucijonieriskomis parti-
joms ir daro su jomis ry-
šius.

L. D. P. Komitetas.

Apyskaita apie išleistus
agitacijas pinigus.

(DARBŲ DALIS LIET. DEM. P.)

Agitatorių kelionės.

1. Gruodžio mėn. 1905 m.,
1 agitatorius per 3 nedėlias
lankė Šventenų pavietą yvai-
rias vietas.....30.00

2. Gruodžio pabaiga ir
pradžia sausio 1906 m., 1
agitatorius beveik visą
mėnesį keliavo į Kurtu-
venus, Užventį, Pavanden-
į, Vardius, Zabėnus,
Telsius, Alsėdžius, Plun-
gę, Pajanus, Šilalį, Kal-
tinėnus, Nemokščius ir
Raseinius; išleista.....33.75

3. Gruodžio 15 d. 1905
m., 2 agitatoriai.....8.00

4. Gruodžio mėn. 1905
m., agitatorius per 2 ne-
dėlias važiavo į Vilniaus
guberniją; atlankė Tre-
rečius, Melagėnus, Dau-
geliskius ir kitas vietas 15.00

5. Sausio ir vasario
mėn. 1906 m., 1 agita-
torius per 2 mėnesius keli-
avo į Ukmergės pavietą;
Šėtus ir kitas vietas.....17.00

6. Gegužės mėn. 1906
m., 1 agitatorius keliavo
į Garliavą ir Senapilę...13.50

7. Birželio mėn. 1906
m., 1 agitatorius per 2 ne-
dėlias keliavo į Zemaiti-
ją, Telsių ir Šiaulių pa-
vėtus.....15.00

8. Birželio mėn. 1906
m., 1 agitatorius per 4
nedėlias keliavo į Kauno
gub. Šiaulių ir Telsių pa-
vėtus, į Seredžių, Jur-
barką ir kitus.....40.00

9. Birželio mėn. 1906
m., 1 agitatorius keliavo
į Šventenų.....2.64

10. Liepos mėn. 1906
m., agitatorius 14 mėn.
keliavo į Suvalkų gub.,
Senapilę ir Vilkaviškio
pavėtus. Sutvėrė kelias
L. V. S. kuopeles, sakė
viešą prkalbą, dalino at-
sisaukimus, aplankė ke-
lioliką dvarų, kur reika-
lavo įsteigti, iš dalies ir
įsteigė, mokėlykias ir kny-
gyneius ir kt. Nekarį
laiką darbavosi dvieja-
se, su kalėjimo drangu 46.46

11. Liepos mėn. 1906
m., 1 agitatorius keliavo
į Šiaulių pavietą, Kuršė-
nus, Papilę, Telsių pav.,
Sėdą ir kitur ir į Rasei-
nius.....20.00

12. Rugpjūčio mėn.
1906 m., keliavo į Kauną
ant Mokytojų Sąjungos
susivaziavimo.....3.83

13. Liepos mėn. 1906
m., 1 agitatorius 1 mėn.,
keliavo į Panevėžio ir
Ukmergės pavėtus, Va-
balinkus, Biržius, Ku-
piškis.....30.00

14. Liepos ir Birželio
mėn. 1906 m., 1 agita-
torius 2 sykiu keliavo į
Ukmergės pavietą, plati-
no literatūrą ir tvėrė L.
V. S. kuopeles.....25.66

15. Pragyvenimui agi-
tatoriaus paleisto ir ka-
lėjimo, agitatorių reika-
lams, ir kitoms smulkme-
nomis kaip ir korespon-
dencijai.....80.12

380.96

Kaliniams ant rubų,
knygų, pasportams, nu-
vaziavimui ir vietą.....150.00

Už gydymą vieno agi-
tatoriaus policijos sužeis-
to prie uždarinėjimo mo-
kykl.....31.90

Janin... yvairioms
agitacijos kelionėms...142.80

Išleista rublių 705.66

Be šitų pinigų, išlei-
sta dar rublių.....1600.00

Apie juos plačiau garsinti
tegalime vėliau.

Liet. Dem. Partijos

Komitetas.

Lietuvos Valstiečių Sąju-
gos atsisaukimas.

Broliai-lietuviai! Svarbia-
me laike gyvename — kas to
pagalios nežino. Tai laikas
atkaklios visos Rusijos kovos
su caro valdžia — tai laikas
didžiausios rusų revoliucij-
jos!... Jan daug kraujo
pralieto, bet carui ir jo sėb-
rams dar mažai: šitie ištroškę
žalčiai dar neprisilakė....

Kas neatsimena to laiko,
kada caras, nusigandęs revo-
lucijos, pažadėjo suaukti
žmonių atstovus!... Juk
tas teip dar neseniai buvo, —
o jau kokia atmaina įvyko!...
Pereitą rudenį (1905 m.), ka-
da žmonės labai sujudo, kada
pagalios pradėjo judėti ir
kareiviai, caras dar daugiau
nusileido (matyt, ne mažas
buvo jo išgąstis): jo garsus
prakeiktas manifestas (pil-
nas vienu tik monų) — pri-
žada viršausiąją valstybės
valdžią atiduoti žmonių at-
stovams.... Trečiasis to ma-
nifesto punktas skelbia:

1) be dūmos pritarimo joks
įstatymas teneturi jokios
vertės,

2) suteikti žmonių atsto-
vams priežiūrą caro pastatų
valdininkų!

Štai tokius paliepiamus lei-
do išsigančias caras. „Vis-
ką duosiu — pridėda kaltys-
tėk nurimkite, stovėdys su-
nus!“ (Turbut, gerokai bu-
vo išsigančias, kad medrjo
paprastu sau būdu žmonių
vadinti savo pavaldiniais!...)
Žmonės įtikėjo žalčini: pra-
dėjo susirinkimams daryti ir
viešai kalbėti. Beveik
pusantro mėnesio buvo toks
padėjimas: žmonės naudojosi
pilna liuosybe — darė mitin-
gas, laikė viešas prkalbas,
spaudino laikraščius ir viso-
kias knygas ir knygetes be
jokios cenzūros....

Žaltys-caras tuo pačiu lai-
ku nesnaudė: jis išsintinėjo
po visą Rusiją gaujas šnipų
— vienkart melninos prie
kareivių su kruopų maišėlu
ir lašinių kasneliu.... Tam-
sus kareiviai davėsi prigauti.
Tada caras apgirdė juos deg-
tine ir girtus ir apkavilčius
siuntė... savo tėvų ir bro-
lių žudyti.... Pasilejo krau-
jas upeliais.... Caras su
sėbrais, rodosi, galėjo ikiso-
čiu prisigerti.... Kalėj-
mai prisipildė.... Apkavil-
lusieji kareiviai ir šnipai sa-
vo darbą gerai atliko.... Ap-
gavikas-caras džiaugėsi....
sutrūpinau revoliucijos gal-
vą — metas dabar ir savo pa-
žadėjimus panaikinti!....
— tarė sau caras ir visai pa-
naikino minėtąjį trečiąjį ma-
nifesto punktą....

Dumą caras vistiek sušau-
kė. Tada ir išlindo yla iš
maišo.

Duma pareikalavo amne-
stijos (kaltybės dovanojimo
visiems suimtiems).

CARO VALDŽIA ATMETEŠIOS
NEDAVĖ!....

Duma pareikalavo, kad
spaudos, streikų, sąjungų ir
susirinkimų, laisvės ir namų
nepaliečiamybės.

CARO VALDŽIA TĄ VISKĄ ATME-
TĖ!....

Duma pareikalavo panai-
kinimo mirties bausmės, as-
triosios sargybos ir karo me-
to.

CARO VALDŽIA TĄ VISKĄ PALEI-
KO!....

Duma pareikalavo visuoti-
nų rinkimų balsavimą įve-
sti.

CARO VALDŽIA IR TĄ REIKALA-
VIMĄ ATMETĖ!....

Duma pareikalavo, kad di-
diejie žemės plotai, kurie da-
bar priguli carui ir jo šeimų-
nai, cerkvėms, vienolynams
ir dvarininkams, — kad visa
tą būtų atimta ir valstie-
čiams atiduota.

CARO VALDŽIA IR TĄ REIKA-
LAVIMĄ ATMETĖ!....

Valdžia pasakė, kad ji ne-
leis šitų žemės plotų ne už-
gauti....

Duma norėjo prižiūrėti ca-
ro pastatytus valdininkus ir
patraukti teisman tuos, kurie
prasikalto; duma norėjo
išleisti į žmonės savo atsisau-
kimą ir jų pagalbos šauk-
ties....

CARAS DUMĄ IŠVAIKĖ!....

Matote dabar, kad visi ge-
riejie dūmos sumanymai per-
niek nuėjo, nes caras ir jo
valdžia nenorėjo jų išpildy-
ti.... Gerai sakė Vilniaus
rašėtuos buvo aprašyta ir vi-
si žino, kaip Philadelphiaus
susivaziavime begėdiškai bu-
vo miniojamos parlamenta-
riskos rinkimų tiesos, kaip
besąžiniškai varyta buvo sa-
lėje agitacija, kad pavelkt
revoliucijinį susirinkusį ele-
mentą; kaip numesta į kam-
pą šimtai revoliucijinių in-
simų — suplaukusį iš visų
kraštų Amerikos; kaip nenor-
ėta buvo pavadinti komitetą
revoliucijiniu, bet kokiu ten
susėliamuoju; kaip norėta
įgyt tam komitetui autokra-

2) varykime laukan iš Lie-
tuvos policiją ir žandarus!
3) neklusykime žemėsių
ir kitų valdininkų!
4) neikime į valstiaus teis-
mus ir į visas kitas dabarti-
nės valdžios įstaigas!
5) neleiskime savo brolių
ir sūnų kareiviauti (neleiski-
me vaiskan),

6) nemokėkime valdžiai mo-
kesčių!

7) susirinkę valstieje dary-
kime nutarimus uždaryti mo-
nopolius ir užginti kitiems
degtinę pardavinėti!

8) rusus mokytojus, ku-
rie nemoka lietuviškai ir ku-
rie dar užsiliko Lietuvoje, —
pavarykime!

9) bauskime šnipus — ju-
došius ir turinčius ilgą lie-
žuvį!

Rašydami tokius nutari-
mus, kurie griauia dabarti-
nės valdžią, neužmirškime ant
pirmos vietos statyti reikala-
vimą:

Lietuvos autonomijos su
Seimu Vilniuje, išrinktu vi-
suotinu, lygiu, tiesiu ir slap-
tu balsavimu.

Tą „Lietuvos autonomiją
su Seimu Vilniuje“ reikia
minėti visur, kuodžiausiai
ir visokiai progai pasitaikius,
kad visi matytų, jog mes be
autonomijos ir be Seimo Vil-
niuje nė gyventi negalime.

Atsiminkime, kad mes tik
autonomiškose Lietuvoje te-
busime laimingi, nes tik au-
tonomiškosios Lietuvos Sei-
mas teduos mums žemę ir
laisvę!....

Jungkimės į kuopas ir ku-
peles ir jau visomis knopo-
mis prisidėkime prie Lietu-
vos Valstiečių Sąjungos. At-
minkime, kad vienybėje ga-
lybė: glėbio surisų į daiktą
ryškų neperlažų nė stip-
riausias vyras, o po vieną vi-
sas rykštės sulaužys ir mažas
vaikas. Tą gerai atsiminki-
me! Todėl, į vienybę, val-
stiečiai!

Patį prisidėkime prie Val-
stiečių Sąjungos ir kitus pri-
kalbėkime....

Tegyvuoją mūsų susiprati-
mas!....

Tegyvuoją vienybę!....

Šalin caro valdžią!....

Tegyvuoją pačių žmonių val-
džią!....

Lietuvos Valstiečių Sąju-
gos Centralinis

Komitetas

Prie p. Dudžio teisinimosi.

Sunku rast tokį žmogų,
kurs niekados nepadarytų
klaidos. Tačiau kits, pa-
daręs klaidą, stengiasi ją
atitaisyti, nepasistato savę
už neklystantį. Bet kitas,
nors ir pats savo paklydimą
pamato, nors jam ir kiti tą
parodo, vienok jis prie to jo-
kiu būdu nenori prisipažinti.
Irambina savo sąmonę iki
tik, kiek tik gali.

Prie paskutinės rūšies žmo-
nių priguli ir p. Dudis, iš
Philadelphiaus, kurs per ku-
nigų ir Šliupo agitaciją tapo
neva išrinktas į Centr. Rev.
Šelpimo Komiteto izdinin-
kus.

Nekalbėsiu ir neatkartosiu
apie tą, ar legaliskai jis ir
visas tas komitetas tapo iš-
rinktas. Apie tą seniai laik-
rašėtuos buvo aprašyta ir vi-
si žino, kaip Philadelphiaus
susivaziavime begėdiškai bu-
vo miniojamos parlamenta-
riskos rinkimų tiesos, kaip
besąžiniškai varyta buvo sa-
lėje agitacija, kad pavelkt
revoliucijinį susirinkusį ele-
mentą; kaip numesta į kam-
pą šimtai revoliucijinių in-
simų — suplaukusį iš visų
kraštų Amerikos; kaip nenor-
ėta buvo pavadinti komitetą
revoliucijiniu, bet kokiu ten
susėliamuoju; kaip norėta
įgyt tam komitetui autokra-

tišką valdžią ant visuomenės
pinigų; kaip komitetas sten-
gtasi pavest kunigų kontro-
lei — tų pačių kunigų, ku-
rie šiądien varo Lietuvoje ir
Amerikoje blaivią kontr-re-
voliuciją, organizuoja juoda-
sias šimtnes, keikia socia-
listus ir revoliuciją užtai,
kad tie nori išverst Rusijos
caro despotišką valdžią.

Vis tai seni dalykai ir A-
merikoje greitai užmirštami.
Bet istorija ir tie kurie ją
sągoja, neužmirš!

Tai gi apie p. Dudį. 44-me
num. „Lietuvos“ bando jis
išsisteinti nuo padarytos
klaidos neišsinešime \$100.00
Philadelphiaus revoliucijinių
aukų. Iš vienos klaidos žen-
gia į da didesnę; nes kad pir-
miaus neišsineš, tai gal būt
turėjo šokių-tokių moty-
vus, pavyzdin: norėjo sujės-
ti protestantų, kurie užgi-
nė pirmos vietos statyti reikala-
vimą:

Lietuvos autonomijos su
Seimu Vilniuje, išrinktu vi-
suotinu, lygiu, tiesiu ir slap-
tu balsavimu.

Tą „Lietuvos autonomiją
su Seimu Vilniuje“ reikia
minėti visur, kuodžiausiai
ir visokiai progai pasitaikius,
kad visi matytų, jog mes be
autonomijos ir be Seimo Vil-
niuje nė gyventi negalime.

Atsiminkime, kad mes tik
autonomiškose Lietuvoje te-
busime laimingi, nes tik au-
tonomiškosios Lietuvos Sei-
mas teduos mums žemę ir
laisvę!....

Jungkimės į kuopas ir ku-
peles ir jau visomis knopo-
mis prisidėkime prie Lietu-
vos Valstiečių Sąjungos. At-
minkime, kad vienybėje ga-
lybė: glėbio surisų į daiktą
ryškų neperlažų nė stip-
riausias vyras, o po vieną vi-
sas rykštės sulaužys ir mažas
vaikas. Tą gerai atsiminki-
me! Todėl, į vienybę, val-
stiečiai!

Patį prisidėkime prie Val-
stiečių Sąjungos ir kitus pri-
kalbėkime....

Tegyvuoją mūsų susiprati-
mas!....

Tegyvuoją vienybę!....

Šalin caro valdžią!....

Tegyvuoją pačių žmonių val-
džią!....

Lietuvos Valstiečių Sąju-
gos Centralinis

Komitetas

Prie p. Dudžio teisinimosi.

Sunku rast tokį žmogų,
kurs niekados nepadarytų
klaidos. Tačiau kits, pa-
daręs klaidą, stengiasi ją
atitaisyti, nepasistato savę
už neklystantį. Bet kitas,
nors ir pats savo paklydimą
pamato, nors jam ir kiti tą
parodo, vienok jis prie to jo-
kiu būdu nenori prisipažinti.
Irambina savo sąmonę iki
tik, kiek tik gali.

Prie paskutinės rūšies žmo-
nių priguli ir p. Dudis, iš
Philadelphiaus, kurs per ku-
nigų ir Šliupo agitaciją tapo
neva išrinktas į Centr. Rev.
Šelpimo Komiteto izdinin-
kus.

Nekalbėsiu ir neatkartosiu
apie tą, ar legaliskai jis ir
visas tas komitetas tapo iš-
rinktas. Apie tą seniai laik-
rašėtuos buvo aprašyta ir vi-
si žino, kaip Philadelphiaus
susivaziavime begėdiškai bu-
vo miniojamos parlamenta-
riskos rinkimų tiesos, kaip
besąžiniškai varyta buvo sa-
lėje agitacija, kad pavelkt
revoliucijinį susirinkusį ele-
mentą; kaip numesta į kam-
pą šimtai revoliucijinių in-
simų — suplaukusį iš visų
kraštų Amerikos; kaip nenor-
ėta buvo pavadinti komitetą
revoliucijiniu, bet kokiu ten
susėliamuoju; kaip norėta
įgyt tam komitetui autokra-

tišką valdžią ant visuomenės
pinigų; kaip komitetas sten-
gtasi pavest kunigų kontro-
lei — tų pačių kunigų, ku-
rie šiądien varo Lietuvoje ir
Amerikoje blaivią kontr-re-
voliuciją, organizuoja juoda-
sias šimtnes, keikia socia-
listus ir revoliuciją užtai,
kad tie nori išverst Rusijos
caro despotišką valdžią.

Vis tai seni dalykai ir A-
merikoje greitai užmirštami.
Bet istorija ir tie kurie ją
sągoja, neužmirš!

Tai gi apie p. Dudį. 44-me
num. „Lietuvos“ bando jis
išsisteinti nuo padarytos
klaidos neišsinešime \$100.00
Philadelphiaus revoliucijinių
aukų. Iš vienos klaidos žen-
gia į da didesnę; nes kad pir-
miaus neišsineš, tai gal būt
turėjo šokių-tokių moty-
vus

nauda jis atnešė Rusijai... Kad ne jis — revoliucionieriai seniai jau būtų prariję visą Rusiją: carą, ministerius, valdininkus, policistus, žandarus, šnipus, kazokus... Revoliucionieriai smaltys! Tu, mieliausia, rasi, apie jį mažai nežinau. Paskutiniu laiku generolas Trepov buvo caro rūmų, jo paties, jo šeimos, freilinq, šunų ir kačių saugotoju. Viskas tas buvo pavesta jo globai ir jis savo pareigas pildė kuo geriausiai. Labai jis rupinosi... Tuojau emė brinki visos Mykoliuko freilinos... O ar tas blogai? Labai didelę naudą iš to Rusija apturės... Daugiau kunigaikščių atsirastų. Laikė jo tarnystos už vieną šuną, nė viena katė karališkos veislės neužsprogė, o kiek pačiam Mykoliukui ir ministeriams jis savo drąsumu ir krutines karščio įpylė! Tuojau paplūdo visokie cirkularai, paliepimai, buvo priskaita vyti tvirtesnes virves, kad revoliucionieriai nenusitrauktų nuo kartuvių; buvo pastatyti keli nauji kalėjimai, buvo duota visokie palengvinimai kazokams, žandarams, policistams, šnipams, juodašimčiams... Jie dabar be jokio atsakymo gali kiekvienam maistininkui paleisti baudrus ir už tą jokios bausmės, priešingai, bus pagirti ir paaugštinti, gaus gerą užmokešį, medalius su parašu: „Už narsumą“. Daugelis jau gavo.

O kaip jį mylėjo žandariai! Truksta žodžių aprašymui žandarų meilės.

Šit vienas pavyzdys. Nelabai seniai susitikau su tulu geru žandaru. Jis duos, aš manauja...

— Kas tau yra? — klausiu aš jo.

— Trepovo gailiuosis, be jo man nemielas gyvenimas, tarnysta... Eisiu į monopolį ir pasiskandysiu...

— Na, na, niekų netausyk!

— Koks gyvenimas be tėvo Trepovo, jis už mus visuomet užstodavo, rupindavosi...

— Ar geras buvo generolas?

— Mus žandarus mylėjo, kaip tikrus vaikus. Kad ne jis, rasi, aš seniai be vietos vaikiočiaus...

— O kas?

— Papasakosiu tamstai apie vieną atsitikimą. Sykį pas kokį ten maistininką darėme mes kratą. Visur išjėškojome: sienas išvertėme, krosnis išgriovėme, lubas, grindis išlaužėme, komodas, spintas išplėšėme, batus, kailišius išnuostėme, žodžiu, atlikome savo darbą, kaip priguli, o revoliucijos neradome. Gerai maistininkui prigrasine išėjome. Nepraslinko ir diena — maistininkas pakelia didžiausią triukšmą: pinigai, girdi, jam prazvė laike kratos, ir bestija apščiui nurodė į mane, buk apie komodas labiausiai sukausa.

— Captelejau už kišenius, stebuklai: svetimas kapis; atidarau, žiuriu — nauji, raudoni popierėliai: po dešimt, dvidešimt penkis rublų, o tokie gražūs, tokie gražūs, mau net širdis apalpo!

— Zingeidi istorija. Kas toliau?

— Daėjo triukšmas iki Trepovo, o prakeiktas maistininkas vis nesiliauna: aš, sako, visam pasauliui išrodysiu, kad Rusijos žandariai vagys, katoržnikai, aš jiems nedovanosiu, teisman patrauksiu. Man tikrai kinkos emė drebtė...

— Po šimta velnių, prisieis atsisėsti ant to paties suolo, kur sėdi kaltininkai revoliucionieriai... Juk

taš man vienam gėda, bet visos žandarmerijos mundierai suterstų! Šaukia mane, jo didybė Trepov. Aš, sako, girdėjau, kad tavo kišenėje svetimi pinigai atsirado. Prišipazinau. Ir kad žinotumėi, vietoje to, kad skelti man ausin ir praginti, apkabino, išbučiavo, paglostė ir meiliai sako: nevirpėk, tau nieko nebus, tu geras esi tėvynei mylėtojas; puikiai padarei, paėmęs nuo maistininko pinigų, jis, be abejonės, juos būtų atidavęs revoliucijai. Tu busi išaugstintas už naudingą darbą, o maistininkas už lojimą ir laikymą tiek daug pinigų patupdydime atsakančioje jam vietoje. Taip ir atsitiko. Aš pakilau į interius, o maistininkas atsidūrė kalėjime. Aš iš džiaugsmo nupirkau už penkis kapeikas žvakę, pastačiau „Bogui“, o pats tris dievas linksminaus, garbinau Trepovą, nuo Dievo leista į valdžią... Ir taip prisilinksminau, kad manę vos gyvą rado bemiegant purvyne.

Žandaras užbaigė ir apsišukė.

Yra ko verkėti!

Matai mieliausia, ar reikia geresnės širdies už Trepovo? Kitoje valstybėje taip atsitiktų, kiekvienas piemuo skandalą imtų kelti, niekas neveiktų ir į žandarų mandierą, tuojau teisman, o Rosijoje Trepov užtarė žodėlių ir visas dalykas pasibaigė kuo puikliausiai.

Neužmirštinas žmogus — Trepov!

Išgelbėjo sostą nuo prazuties!

Pernai rudenį, kada begėdžiai revoliucionieriai, prisiraišę prie pagalių raudonas vėliavas, visuose miestuose emė lakstyti po gatves ir šaukti:

Šalin caro valdžią!

Tegyvuoją revoliuciją!

Visi ministrai, visi generolai nusigando, o Trepov nieko, pasiliko kietas kaip uola, tik sušuko:

Nesigailėti patronų! Rota plii! Juodašimčiai pirmyn!

Gerą pirtį tuomet gavo revoliucionieriai nuo Trepovo, net ir plunksnos ruko.

O generolas už vieną tik šauksmą:

„Nesigailėti patronų!“

Pagarsėjo visame pasaulyje.

Kur nepagarsės. Laikė karo su beždžionėmis japonais rusų kariūnė neturėjo nė patronų, nė ginklų, o sušukus Trepovui prieš vidaus priešus, kurie šimta kartų biauresni ir atkaresni už japonus, visko atsirado.

Maistininkai nuo generolo patronų kaip varnos krioto!

Gaila, kad Trepov nebuvo paskirtas karės vadu, velnius japonus visus būtų išsaudęs. Paskyrė kokius ten Kuropatkins, Gripenbergus, gailėjosi jie patronų, nieko ir neisejo.

Visas pasaulis šaukia, buk Trepov neturėjęs širdies, o jei, girdi ir buvo, tai supelėjusi kempinė.

Neteisybė! Šimta kartų neteisybė!

Aš protestuoju prieš tokias žaunas!

Teturi kiekvienas tokią širdį, tuojau pakliu į caro apsaugotojus.

Neturėjo širdies! Juokas tik ima...

Oi, oi, kokia širdis pas jį buvo.

Mykoliukas, Vitte ir kiti ministrai, sušukus revoliucionieriams:

— Duokite mums liuosybės!

Smakšt ir pakiso manifestą.

Ir kas iš to būtų išėjo, kiek būtų atsiradę bedarbių šnipų, žandarų, juodašimčių, policistų, visi jie badu būtų išmirę. Trepov pasigailėjo jų patų, vaikų, nusiplovė ant maistininkų liuosybės, ir vėl visi šnipai ir žandariai pasiliko ant savo vietų.

Geras buvo Trepov!

Jei jam ką galima užmesti, tai tik tą, kad per daug aikvojo valdžios gerą — patronus, juk jie ir kaštuoja. Budavo ant vieno kokio nemazgoturnio maistininko išleidžia begalę pinigų.

Reikės patarti popams, kad jį prie šventųjų priskaitytų, tuomet pakils uolumas pas visus žandarus, šnipus, ministerius, generolus, kiekvienas norės pasiekti Trepovą, kad įgyti tokią garbę. Popams ir nebologai būtų jo relikvijas galėtų pardavinėti. Rusijoje nesunku pakliuti į šventuosius. Keli metai atgal surado kasin kokį šventąjį Serapiną, apie kurį niekas nieko negirdėjo ir nežinojo; net pats Mykoliukas, su savo pacia, važiuojo jam kojas bučiuoti. Tik vieni revoliucionieriai juokėsi, paleido paskalus, buk šventasis gyvenęs su šimtais zokoninkų ir turėjęs nuo jų begalę vaikų. Jie ir iš Trepovo šventumo juokėsi...

Gaila Trepov!

Trepove, kodėl tau sprogo širdis? Ar iš gerumo, ar per daug persivalgei maistininkų šviežienos?

Visi žandariai, policistai, šnipai ir juodašimčiai tavę gailisi!

Kelkis iš kapų ir dar sušuk:

— Patronų nesigailėti!

Lik sveika, brangiausia.

Tavo grafas Kuku.

REIKALAI

Susivienijimo Lietuvių Amerikoje.

SOUTH BOSTON, MASS.

Paskirtas 21 seimo S. L. A. pajieškot tinkamą vietą kolonijai užlaikymui pasenusių, arba netekusių sveikatos draugų S. L. A., kiek galėdama, sukinėjusi po apygardą Mass. ir New Hampshire. Šiuom tarpu tiek pranešu visuomenei.

Užėjau vietoje Mills, Mas. 221 akrų žemės su visoms naujoms trioboms, triobos medinės, natūros mados, kurias, važiuojant, iš tolo matai, dailia spalva nutepliotas. Pirmutinė nuo geležinkelio stoties tik reik paėit apie 3 min.

Palikus didžiausią rumą, kuris yra ant tos kolonijos, yra ant 4 augstų gyvenimai su daugelio kambarėlių, mady-nėmis, kitoj pusėj yra mažesnės triobelės gyvenimui darbininkų. Kitoj pusėj yra didelės banios, kuriose yra vietos patalpimui 100 karvių, o prie galo — banios arklams. Keletą žingsnių toliau yra triobelės paukščiųams su daugeliu kambarėlių, galima užlaikyti daug veislių paukščių.

Tarpe rumo ir mažesniųjų stubų yra šuliny, akmeniais išmūrytas, gana skaus vanduo.

Po visos triobos vanduo išvadžiotas. Apšvietimas elektrika ir gazu visose triobose.

Takai apie gyvenimo triobas cementuoti, ir apsodyti dailiais medeliais.

Netoli krašto yra kalnas apie 30 pėdų aukščio, išrodantis kaip Birutos kalnas.

Kitoj pusėj dailūs pušynai ir girios, kas labai linksmai išžiuri. Prie tos farmos yra nežinau tikrai koki, kapai, bet jau apšieiti, nors teiravai, bet negalėjau tikrai dažnot koki.

Šalia triobų yra sodas, bet matomai suvargęs, neapžiuri-mas.

Kaip mafi pasakojo, ten buvo renginimas, ar buvo buvęs, kokiai ligonbutis, bet to negalėjau sukių tikrai.

Viską apnūsičius, išrodo, kad ten būtų ne farmos, bet kokios nors pramonės, greičiau galėjo būti ligonbutis, arba gyvenimas turtingesniųjų žmonių.

Dabar nupirkus, užtektų gal ant keliolikos metų, be jokio budavojimo, triobų.

Antrą vietą užėjau New Hampshire valstijoj.

85 akrų žemės, 4 triobos, visos išvien, bet apysenės, stovi klonyj tarpe kalnų. Nors žemė gerai išdirbta, bet išrodo mums per mazai, o aplinkui, rodos, nėra nuo ko prisipirkt daugiau.

Pro šalį nuo vakarų pusės bėga upelis Beaca River, 85 pėdų pločio.

Iš visų pusių apaugusi farmos dailiomis giriomis, bet tik toliau nuo geležinkelio, apie 4 angliskos mylios nuo stoties.

Nuo Bostono apie 120 angliskų mylių.

Maloniai prašau kitų atsiilepti, gal kiti mus komisi-kijos sanariai aprinko kur geresnę vietą? Aš norėčiau, kad kokiame laike tas dvi vietas atlankytų komisija, nes man rodos, kad be abejonės viena iš tų dviejų bus mums tinkama.

P. Lazuckas,

304 W. Broadway,

S. Boston, Mass.

NAUJI RAŠTAI.

K. Žegota. Ruduo. Knyga 1. Vilnius. 1906 m. 112 pusl.

Telpa čia keliolikas paveikslėlių. Visi parašyti gerai ir verti perskaitymo. Paveikslėliai originališki, todėl ypač tokius privalo paremti lietuviškų knygų skaitytojai.

Redakcijos atsakymai.

F. STAKUNSKUI. Už tą korespondenciją atseitų prieš sudą atsakyti. Todėl jos netalpysime; ištikro joje ir nieko taip labai svarbaus nėra.

N. A. GREICIUI. Elių nepatalpinsime. Truksta joms daug rimas retai gerai pri-taikytas.

N. VITAVS. Atsisaukimas nepatils, kadangi jame viskas sumaišyta, todėl ir pataisyti negalima. Kad vienu šauksmu būtų galima viską nuveikti, tai ko reiktų! Su nuveikimu neina taip lengvai.

Profesorius Cambridge universiteto, Anglijoj, Waldstein, užmanė Italijos randui atkasti visai vulkano pelenų užbertą 79 metuose po Chr. miestą Herculanium. Kelios gatvės to miesto, ar daly-gatvių atkastos. Visą miestą vienok nelengva bus atkasti, kadangi ant Herculanium vietos yra dabar turintis 20000 gyventojų miestas Resina.

Kadangi Italijos randas dirbantiems karškieiems laivams Amerikoje užsteliavo plieninius apkaustymus, tai visoj Italijoje darbininkų organizacijos kelia protestus prieš toki rando pasielgimą, ypač kad Italijoje daug plieno dirbtuvių darbininkų neturi darbo.

Brazilijoj atsibuvo prezidento rinkimai, likosi išrinktas Dr. Alfonso Moreina Penna, kuris užims urėdą 15 d. šio mėnesio.

Apsireiškimai atmosferoj arba Meteorologija.

Pagal Prof. Wojeikov'a.

Patėmyta, kad iš sukurio nupuoles vanduo, nors sukurs būtų ant jurių, niekada nebūva surus, taigi jo vanduo ne iš jurių paimtas. Tas rodo, kad sukuriai tveriasi iš sutirštėjusių garų, o ne iš jurių vandens. Pasitaiko vienok kartais, kad ežerai arba prūdai, perėjus ties jais sukuriui, suvisu išdžiūsta. Su vandeniu sukurs perneša ir būvusias prūdose ar ežeruose žuvis gana toli. Kad sukurius gimdo elektrikos pajėga, tą rodo daugelis apsiereiskimų.

Sykį patėmijo, kaip ties namais perėjo sukurio virsunė, ji nesiekė namų apačios, o vienok jis pakėlė apatinuose gyvenimuose grindų lentas. Tą galėjo padaryti tik esanti sukurių elektrika.

Veikmė sukurių ant augmenų rodo teipgi elektrikos įtakę. Augmenų syvai išdžiūsta, medis plyšta, suskyla kartais iš smūto, lapai vysta ir išsiraity.

Kartais, perėjus sukuriui, randa iškastas žemėj gilias duobes, o žemė iš tų duobių būva pakelta ir pernešta gana toli. Jeigu gi sukurs griauja namus, lauzo giriose medžius, tai tų daro baisūs vėjai einanti drauge su sukuriu.

Net tuli mokslinei patirčiai sukurių laiko už smarkų vėją. Weyerni laboratorijoj pasisekė padirbti toki smarkų vėją ir sukuri. Tam tikslui, ties dideliu vandens rezervuaru, apie slėksnį augščiau jo, jis pritaikė smarkų ventiliatorių, kurį su dideliu greitumu suko garinė mašina. Nuo ventiliatoriaus smarkaus besisukimo vanduo rezervuare pradėjo kunkuliuoti, lašai lakstė į šalis, kilo augstyn stulpo pavidale prie ventiliatoriaus, o jis juos metė į šalis. Ventiliatorius darė smarkų vėją, o vanduo tvėrė sukuri arba tifuną. Jeigu vietoj vandens paimti dumus ir jais pripildyti didelio stiklo apačią, tai pakanka prie jo viršaus prikišti mažą vaikų dirbamą malūnelį ir jo sparnus pasukti su ranka, o dumai pagimdys smarkų vėją, kurio viduryj spirališkai kils augstyn esanti stiklo dūmal. Todėl, jeigu viršutiniuose oro sluogsnuose susitiks du priešingi oro tekėjimai, arba dėl kokių nors kitokių priežasčių oras pradės suktiesi, tai tas besisukimas ant galo ir pagimdys sukuri.

Gamtos ankštai rišasi toki apsiereiskimai kaip: perkunijos, tifunai ir vėtrės. Teip iš vidurinės sukurio dalies eina ir visos pusės baisūs vėjai, kurie, pagyri giriose, perėjus sukuriui, padaro kaip inžinierių nuvestą kelią, ant kurio visi, ypač didesnieji medžiai išlaužyti arba iš šaknių išrauti, o kraštuose medžiai sveiki, visai nelyti. Sukurio kelias neplatus.

Šviesiniai apsiereiskimai.

Oro dalelės atmuša ne tik siuončiamą saulės šviesą, bet teipgi ir atmuša kitokių kunų. Tas visokeriopas atmušimas šviesos spindulių gimdo išskaidytą šviesą, kuri apšviečia dienos žemę ir nesant saulės spindulių. Jeigu nebutų atmosferos, taigi iš visų pusių užklojančio žemę oro, tai visur, kur neprisigriebtų tiesiog saulės spinduliai, kiekviename šešėlyj, būtų suvisu tamsu, tamsiau negu nakties laike. Dangus būtų juodas kaip derva; dienos ant dangaus matytume, teip kaip naktį, žvaigždes ir planetas, saulė išrodytų su aiškiai apribuotais kraštais ratu. Po diena! umai užstotų naktis, nebūtų visai nė aušros, nė vakaro patamsių, kas ypač musų kraštuose teip puošia dangų.

Besikeldami į orą ant orlaivio, arba lipdami ant augstų kalnų, pamatytume, kaip išrodytų dangus, jeigu aplink žemę nebūtų atmosferos arba oro užklojalo. Besikeliant ant orlaivio, juo augščiau pasikeliame, juo tamsesni išrodo dangus, be jokiu žiuroni dienos laike galima matyti žibancias žvaigždes. Stovint žemai negali matyti dieną žvaigždzių, kadangi jas dengia nuo akių saulės spindulių apšviesta atmosfera.

Kadangi oras ne suvisu permatomas, tai dalis šviesos spindulių jame gęsta, nyksta. Tas nykimas menkas ant zenitho, bet labai žymus ant horizonto. Saulės šviesa ant horizonto 1854 kartus silpnesnė negu ant zenitho. Todėl, kol saulė neaugštai pakilus, kol ji prie horizonto, į ją galima žiūrėti tiesiog neundengtomis akimis. Pasididindama šviesos dar padidina nepermatomai vandens garai esanti atmosfera. Šviesa atmušta toli nuo mus esančių daiktų, paveikslan, kalnų, turi teipgi pereiti per orą pripildytą vandens garų, per tai ir parva jų persistato mums netokia, kokia ji ištikro yra, tolimi kalnai, arba girios persistato musų akims melsvoms, o mes žinome, kad ne tokia jų tikra parva; juo toliau nuo mus yra toki daiktai, juo melynėsniats jie mums išrodo.

Žvaigždzių šviesa, prasimušdama per atmosferą, užlūsta. Juo šviesos spinduliai prisigriebia ir tirtesnūs oro sluogsnis, taigi juo ateina ir slugosnius arteshius žemės paviršiaus, juo labiau jie užlūsta. Todėl tai žvaigždes ties horizontu užteka truputį ankščiau, o nusileidžia truputį vėliau, negu būtų jeigu aplink žemę nebūtų atmosferos. Didžiausią užlūžimą šviesos spindulių galima patėmyti šaltuose poliarškuose kraštuose.

Laumės juosta.

Šviesa musų žemės atmosferoj gimdo čia-čią eilę visokeriopų apsiereiskimų, kartais nepaprastų, įdomių, bet tuos apsiereiskimus lengvai galima išaiškinti fiziškoms tiesoms.

Iš tokių apsiereiskimų tankiausiai matome „laumės juostą“, o nevienas gal, mažas budamas, ties prudu pats su dirškynaitė ne sykį bandė laumės juostą padaryti ir nevienas gal tokias juostas ir padarė, nors ir nežinojo kaip ir kodėl jos ant prudo darosi.

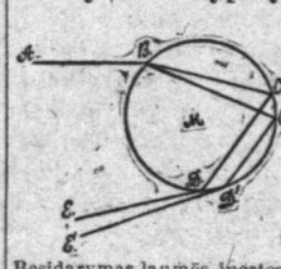
Taigi daugelis matė, kaip puolant vandens lašams, arba paleistiems iš dirškynės, arba puolant vandeniui fontanoj, lašuose darosi mažos laumės juostos, išvys tokios kaip laike lytaus ant dangaus, tik paskutinės užima labai didelius plotus.

Atsistokite, nusikreipkite užpakaliu į saulę, liekite vandenį ir pamatysite, kaip jo lašuose darosi laumės juosta. Besidarymui vienok jos būtina reikia: kad būtų vanduo, kad būtų saulė, taigi kad ne visas dangus būtų apsiniaukęs ir kad tēmytojas būtų tarpe tarp vandens lašų ir tarp saulės. Prie kitokių aplinkybių laumės juostos nebus matyti.

Kaip visi žinome, dangus yra mēlynos parvos. Tas paeina nuo to, kad oras labiausiai atmuša mēlynus šviesos spindulius. Danguis mēlynomas būva juo tamsesnis, juo mažiau ore yra vandens garų jau sutirštėjusių arba pradėjusių rinktiesi ir tvirti debes. Paskutiniame atsitikime dangus būva palszos parvos. Tas paeina nuo to, kad vandens burbulėliai, teipgi ledų kristalėliai atmuša baltos parvos šviesos spindulius.

Danguis mēlynomas būva juo tamsesnis, juo oras sausesnis; ten dangus tamsiai mēlynas, kur ore mažai vandens garų ir visokių dūlių, kaip tai būva ant vasaros laike Italijoje, ypač gi ant augstų kalnų. Antai ant kalno Whitney, Kalifornijoje, oras labai tyras ir permatomas, todėl ten dangus išrodo juosvai mēlynas. Didelių sausžemių viduriniuose, kur oras labai sausas, kur puola labai mažai lytaus ir sniego, kur mažai, dėl stokos drėgumo, auga augmenų, ore visada nešiojasi daug dūlių, todėl jis ne teip permatomas kaip ten, kur tų dūlių nėra, kur jas sulaiko augmenys. Tokiuose dideliuose sausžemių viduriniuose, kaip antai, Azijos arba Sacharos tiruose, dangus mums rodosi gelsvos parvos. Gelsvos parvos dangus išrodo ypač ties vidurinėse Azijos kalnuais.

Oras lengviausiai perleidžia raudonus šviesos spindulius, ypač jeigu jame dang vandens garų. Dulkės teipgi turi didelę įtakę ant oro ypatybių.

Besidarymas laumės juostos.

Kalbėjome jau, kad perlungtas saulės spindulių gimdo laumės juostą. Ieidamas į vandens lašą M baltas saulės šviesos spindulys AB truputį nukrypsta nuo pirmutinio savo kelio, eina keliu BC, bet prie to jis pasidalina į savo sudėtinius, taigi į pamatinių parvų spindulius. Kadangi nevienų parvų spinduliai vienodai užlūsta vandens lašuose, tai spinduliai užima plotą BCC'. Paskui šviesos spinduliai atsimuša ir eina keliu CD ir C'D'; išėjus iš vandens lašo šviesos spindulys dar kartą užlūsta ir pasiekia žemę išsiskėtęs pavidale ED D'E' ir prie to pasirodo visos laumės juostos parvos.

Šviesos spindulys pasidalina, kaip jau augščiau paminėjome, į pamatines parvas: raudoną, oranžinę, geltoną, žalią, mėlyną, tamsiai mėlyną ir violetinę. Kraštinis nuo viršaus bus violetinis, apačioj raudonas. Tų parvų spinduliai eina nuo vandens lašo teip, kad raudonasis ir violetinis, taigi abu du kraštiniai padaro kerčią. Kad violetinės parvos spindulys patektų į akį, reikia, kad jis su kitu kraštinu, taigi su raudonu, padarytų kerčią 40°. Todėl violetinė parva į tēmyjančio akį patenka nuo kito jau vandens lašo. Taigi mat, nors kiekvienas vandens lašas, atmušdamas saulės šviesos spindulius, padalina juos į pamatines parvas, bet ne visos atmuštos vieno vandens lašo parvos patenka į tēmyjančio akį, vienos parvos patenka nuo vieno, kitos nuo kito vandens lašo ir visų jų atmušti spinduliai, patekę į akį, padaro laumės juostą.

Pasirodymas laumės juostos rodo, jog atmosferoj yra vandens lašai; juo didesni yra lašai, juo šviesesnė ir gražesnė laumės juosta; vandens lašai turi būti didesni už tuos vandens burbulėlius, iš kokių yra debesys. Laumės juosta pasirodo tasyk, jeigu lyja priešingoj saulei pusėj.

Kalbėdami apie besidarymą laumės juostos, mes emėme tik vieng eilę vandens lašų. Lytus gi yra tai milijoni milijonai lašų. Laumės juosta bus matoma tik lašuose tveriančiuose tarp musų akių ir saulės spindulių kerčią 40—42°, bet vis tiek, ar tie lašai yra kairėj ar dešinėj pusėj. Jeigu mes paimtume milžinišką cirkelį, išskėstume jo koją ant 40° laipsnių, vieną jo koją pastatytume ant tiesios linijos tarp musų akių, saulės ir lytaus plotų kitoj dangaus pusėj, o su kita koja padarytume ant dangaus ratą, tai tasai ratas atsakytų visame raudonam laumės juostos diržiui. Jeigu saulė bus ant horizonto, tai laumės juosta apims visą pusratį; juo augščiau yra saulė, juo mažesnė laumės juostos rato dalį galime matyti; jeigu gi saulė bus augštai, paveiklan, pietų laike, taigi pusdienį, tai nors lytų, mes negalėsime laumės juostos matyti. Kartais ant dangaus pasirodo dvi laumės juostos: vienoje parvų juostos eina teip, kaip aprašėme, taigi iš lauko bus raudona juosta, o viduryj violetinė; antroje gi parvos eina atbulai: iš lauko violetinė, o viduryj raudona. Tokią dvigubą laumės juostą gimdo dvigubai vandens lašuose užsilaužę šviesos spinduliai. Antroje laumės juostoje parvos, paprastai, ne teip aiškios kaip pirmoje. Kartais būva ir trys laumės juostos, bet trečioji būva teip neaiški, kad ją vos galima matyti.

Mėnulis, taip kaip ir saulė, gimdo laumės juostą, tik jos parvos labai silpnos, naktį tokia laumės juosta nelengva patėmėti. Tą silpną gindo silpna mėnulio šviesa, kuris savo šviesos neturi, atmuša ant jo puolančią saulės šviesą.

Antihelijai.

Mės kalbėjome apie besidarymą laumės juostos ir matėme, kad ją gimdo atmušimas ir užlūžimas šviesos spindulių vandens laumės ir kad ji visada pasirodo priešingoj saulei dangaus pusėj. Pakalbėsime dabar apie apsirodojusius daug rečiau buvantiems, bet taip kaip ir laumės juostos, teipgi priešingoj saulei dangaus pusėj, nuo ko ir jų vardas paeina: antihelijai, vardas sudėtas iš graikų žodžių: anti reiškia — priešais ir helios — saulė.

Terp daugelio apsirodojusių pasitaiko vienai labai tankiai, todėl ant tokių tankiai matomų neatkreipiame atidosis, jie mums rodo teip natūralius, kad apie tokius ne norime per daug mįslyti; tarp apsirodojusių vienok buvo ir retai matomi, nepaprasti, koki dėl savo reto pasirodymo ne vieną nemo kanti jų priežastį išaiškinti baugina. Visoki padavimai rodo, kad toki retai ir ne visur buvanti apsirodojimai buvo ir dar dabar suteikia maistą ir palaiko niektikystę ir prietarus.

Terp tokių apsirodojimų reikia paminėti Brockeno smėklas. Kalno Brocken viršūnė yra augščiausia Harzo kalnuose, Hanovere, Prūsijoje. Ji pasiekia iki 3300 pėdų augščiau jūrų paviršiaus.

Brocken žmonių padavimuose lošia dar gal didesnę rolę negu Lietuvoj visokios pargėsėjusios plynos, ragau kalnai ir tt.. Ant jo viršūnės iki šiol užsiliko akmenų šmėtai žmonių vadinami *raganų sostais* ir *altorais*; ten teiktis vandens šaltinis žmonių ir šiandien vadinamas *raganos šaltiniu*. Augančias ten ankstybas kvietkas žmonės vadinam *raganų kvietkoms*.

Ne be reikalo todėl Brockeno kalno viršūnė įgavo tokią garbę, garbę tą jai suteikė nepaprasti, čia buvanti, gamtos apsirodojimai. Apsirodojimai vienok, dėl kokių pargėsėjo ta kalno viršūnė buvo ne vien ant Brockeno kalno, bet teipgi ant tulų Alpų kalnų viršūnių. Tankiausiai jie buvo ant viršūnių apsiaustų apacioj ežerais ir pelkėmis, iš kurių kyla garai besikeičiantys i debesis. Visus optiškus apsirodojimus gimdo atsimušimai visokių daiktų ant pakilusų ant giedro dangaus pavienių debesų paviršiaus.

Apsirodojimai tie buvo ant viršūnės Rigi, ant Pilato, Rothorno ir kitų, ne ant vieno Brockeno, nors tas labiausiai pargėsėjo; buva jie ir ant Šiaurinių Ledinių jūrų.

Geriausiai tą apsirodojimą aprašė keliauninkas Hahn. 30 kartų jis lipo ant Brockeno viršūnės, bet tų kalno dvasių nepasiekė jam matyti, 31 sykį pamatė tą, ko teip karštai geidė. Apie 4 val. ryto, vos pradėdant užtekėti saulei, oras buvo tykus, dangus giedras, vėjas gabenavo vakarų link nespėjusių dar sutirštėti miglą. Tuojaus po ketvirtai valandai ryto, keliauninkas patėmėjo vakaruose stovintį neįsipažintą didumo žmogaus pavaidalą. Vėjas ką tik nepagriebė jo kepurės nuo galvos; keliauninkas griebė kepurę su ranka, o anoji milžiniškoji figura paantrino tą patį pasikrutinimą. Hahn paskui pasilenkė, milžinas padarė tą patį. Keliauninkas pašaukė žemiau stovintį savo draugą; abudu sustojo toje vietoj, iš kurios Hahn pamatė milžinišką esybę, bet dabar nieko nebuvo matyti. Po kokiam laikui, toj vietoj, kur pirma, pasirodė du milžiniai mėgdžiojanti visus tėmjančių pasikrutinimus; paskui abudu milžinai prapuolė ir jau daugiau nepasirodė. Kitas keliauninkas aprašo kita atsitikimą. Užlipus jam ant kalno Bernina, Šveicarijoj, jį apsiuotė migla, kuriėjo viršūnės ir kilo vis augstyn, ant galo visai prie jo priėjo. Toj migloj matėsi laumės juostos parvos, kurios iš pradžių buvo neaiškios, greitai nyko, o paskui buvo vis aiškesnės. Paskui parvos susijungė i vieną žibantį ratą, aplink kurį pasidarė paskui ratas, bet ne teip jau šviesus, paskui trečias visai palšas. Vidurinis ratas galėjo turėti apie tris pėdas diametro; jis buvo kokia 30 pėdų atstumu nuo tėmjančio. Keleivis pašoko iš džiaugsmo pamatęs apsirodojimą, koki matyti nuo senėi geidė, bet tuojaus nusistebėjęs sustojo, kadangi laumės juostos rate pamatė figurą atkartojančią visus tėmjančių pasikrutinimus. Tą apsirodojimą traukėsi kelias minutes, paskui išnyko drauge su laumės juostos ratu.

(Toliaus bus.)

Otto Carqué

PAMATAS VISOKIAI REFORMAI.

Vadovas sveikatai, turtui ir laisvei.

Populiariškas raštas apie Klausimą Valgybos. Su raštininko leidimu verė

J. Laukis.

dėlių atmainų silumos ir spaudimo oro. Yra gerai žinomas dalykas, jog medžiai apvalo orą ir padaro klimatą lygesnį — vėsenau vasarą ir šiltesnį žiemą; tokiu būdu grūnos apygardose išpuolimas lietaus yra lygiaus padalinimas laikams ir šalims ir andros, uraganai bei viesulos rečiau teatsitinka ir su mažesniu smarkumu. Derlingumas vaisinių medžių gali būti išgaunamas iš didesnių gi lūmų negu derlingumas javų ir daržovių teip, kad tas lyginasi išlaikimui didesnio plosdžio prie mažesnio reikalavimo priemoniškio džiūvimo. Medžių šaknys geriau gali sugerti neįstiprdomas sudėtines žemėje negu mažesnieji augalai.

Vaisiniai medžiai visuomet bus reikalingais galvalais ne tik padarymai mūsų planetos tinkamesnei apgyventi ir tinkamesnei žmogų maitinti, bet teipgi idant žmogus auklėtų savo prisirišimą prie grožiojų gamtos. Grynokystės mokslas aiškiai parodo, kad mes tiesiog priklausome nuo girių dėl reikalingo puolimo lietaus ir kad jų išaiškinimas ant didelio plosdžio žemės yra atsizymėjęs tokiomis kenksmingomis pasekmėmis, kaip tvanai ir viesulos, jog atydzia visų valdžių yra dabar nukreipta ant to.

Vakarinės dalys Šuvenytų Valstijų turi milijonus akrų artinos žemės ir daugumas dabar beliečių ir tuščių kraštų galima būtų paversti i žydinčius sodnus, kurie savą žarų padidintų drėgnumą ir išpuolimą lietaus. Bet vietoje ką gerinti neįsiamatojamus plotus savo republikos ir padaryti ją apgyventinane, tai amerikona veda begėdišką ir pažeminančią karę dėl apgalėjimo toli ten kur Filipinų. Kaip tai daug geriau būtų vietoje ką besmaugti laisvą mylinčius žmones, visus tuos milijonus išleistus pavergimui ant tropikinių salų su visomis gyvastimis pašvestoms Amerikos jaunų žmonių, sunaudoti juos išdirbimui vakarinių valstijų bei įkurti laimingų namų.

New Yorko „Evening Journal“ savo patėmijimuose labai tinkamai pasako: „Armijai ir laivynui — valdžios šakoms atsidavusioms žudymui — buvusi kongresas užgryrė sumą \$180,075.273.

Skyriui Žemdirbystės, valdžios šakai atsidavusiai maitinimui žmonių, kongresas užgryrė \$5,208.960.

„Bet jei mums reikia aprūpinti gerai kareivius, tai tikrai reikia aprūpinti gerai ukininkus.

„Jei mes reikalaujame gausios plūtės filipinų ir kitų prieš mūsų tautiško augimo, tai mes teipgi reikalaujame gausios plūtės mūsų maitininių medegų.

„Jei mums reikia išnaikinti išdavinimą tarp piktų Morosų, tai teipgi reikia išnaikinti dar piktesnes Kanadines usnis namie.

„Baisiai dideli karės ir laivyno užgrymai ypatingai yra taikomi sutikti padėjimui ant mūsų rytinių salų. Finansiskai, mes pasvečiname šitam klausimui daugiau negu trisdešimt kartų tiek atidžios, ką klausimui pagerinimo žemdirbystės visos tautos.

„Tik pagalvokime, kas galima būtų nuveikti ukininkams ir visiems kitiems gyventojams šitos šalies, jei tauta galėtų išleisti tautiskam išvystymui tiek, kiek ji išleidžia karai.“

Pagerinimas milijonų akrų bevandeninės dirvos suteiktų naują pakraipą žmonių dabai ir pramonei. Žemdirbystė ir sodininkystė augstai pasiekė. Brangis pragyvenimo žymiai atpigėtų ir tokiu būdu vargiošios luomos pasikeltų.

Perdėm visame sviete žemdirbystės ir ekonomijos klausimai turėtų užimti pirmą vietą tarp visų kitų, kadangi nuo nuoseklaus ir moksliško išdirbimo dirvos priklausot buitis ir galybė tautų.

Pereitame šimtetyje garas ir elektrė padarė didelį perversmą žmonijoje ir nuveikė stebuklus pramonėje, bet ir arčiaus prisizūrėjus matosi, kad mūsų pirmaivėbė buvo vienpusiška daugelyje dalykų ir kad kiauurai visame civilizatuame sviete milijonams vis dar stygsta prieglaudos ir maisto. Didieji tyrinėtojai ir išradėjai, be abejonės, norėjo išgelbėti žmoniją, bet jų viltys neišsipildė dar. Išbujojimas pramonės sutraukė daugelį žmonių iš kaimų i gardus ir žemdirbystė bei sodininkystė likosi apalstos ant didelės nenaudos gerovei žmonių.

Šiandien, šimtai tukstančių žmogysčių yra privaryta kaip galvijų i siuvyklas ir dirbtuves, kur jie sutveria luonus svetimoms šalims, kuomet patys ir jų šeimynos tankiai neturi nė pačių reikalingiausių gyvenimo daiktų. Nueikime i pramoniskus ir kalnakasyklinius apskrėčius kožnoj šalį, prisizūrėkime, kaip džiūvinkai, pusiau išbadėję vyrai, moterys ir vaikai svyruoja i vietas darbo ir atgal, o pamatysime, jog mūsų „garbi“ pramoniškoji pirmelvystė yra perbrangiai apmokėta! Anglija išdidžiai vadinama „dirbtuve svieto“, bet kokią naudą šitas pavadinimas atnešė josios gyventojams? Nu-puoliama ir prigulmystė nuo kitių tautų dėl savo kasdieninės duonos! Šiandien Anglija, atsitikusi kare, galėtų būti išmarinta badu su keliais mėnesiais!

Mės žinome, kokiame apgalėtiname padėjime buvo menkas Europos ukininkas, kaip jis buvo plėšiamas savininkų žemės ir apvagiamas valdžios, taigi brėkstant pramoniskai gadynei, jis su džiaugsmu emė tikėti, kad jis pagersysias savo padėjimą pamedamas žemę ir praleisdamas savo gyvenimą dirbtuvėse miestų. Tas tai yra priežastis, kodėl per visą pereiną šimtmetį pirmaivėbės ir išradimų žemdirbystės pasigerino tik kartas nuo karto ant labai nedidelių plotų. Žemdirbystė ir sodininkystė yra tik savo kuklystėje ir kaimietis abelnai yra piešiamas kaip „žmogus su matiku“ ar ilnukės ant žagrės, dirbdams nuo anksto iki vėlai, ir gaunąs kaip atlyginimą kieta lovą, sausą duoną ir sunkų gyvenimą rūpesčių ir darbo.

Bet ateityj mės išvysime žemdirbių teismų, turinčių gana pateklos ir padaranciu su kelioms valandoms darbo kasdien užtektinai maisto išmaitinimui ne tik jo paties šeimynos, bet ir šimto daugių žmonių. Žemdirbys ateityje galės padaryti pats savo dirvą, nepaisyti ant sezonų ir klimatų, apšildyti orą i žemę, pašvėdiant apdirbimui lauko ne daugiau laiko kiek kožnam yra smagumu ir lengvumu.

Moksliski tyrinėjimai išsranda, kad gerai išdirbtai žemę kloniai Mississipi upės ir

josios prietaikų galėtų puikiai aprūpinti maistą tukstant milijonų žmonių, ar kuone visą svietą, kad mažiausiai 200 milijonų žmonių galėtų labai gražiai gyventi ant plato Prancūzijos, kuomet toks plotas kaip Didieji Britanija lengvai galėtų užlaikyti šimta milijonų gyventojų be jokio įgabanimų! Bet pasizūrėkime, kas jau yra šiandien padaryta ant didelės lapėdės apymingų žemdirbysčių, kur išveja yra apturėta per spulinimą rankų darbo per mašinas, imant dirvą iš gamtos be pagerinimo jos, kaip ve perėjose Šu. Valstijų vakaruose. Jie duoda sulyginamai mažas dviemėnesines plūtis, nuo 10 iki 15 bušelių (600 iki 900 svarų) akrui, ir bet penki šimtai žmonių, dirbdami tik aštuonis mėnesius, padaro metinio maisto 50,000 žmonių, o prie visų šio laikų pagerinimui vieno žmogaus darbas per 300 darbo dienų padaro, pristatant i Chicago ar New Yorką kaipo milnų, maista 250 žmonių vieuiesiems metams. Šuvenytose Valstijose yra dabar 50 milijonų akrų apsesta kviečiais, kurie atneša apie 700 milijonų bušelių (2,000,000 tonų) kas metas, kuomet be kviečių yra surenkama suviršum 3000 milijonų bušelių (9,000,000 tonų) kitokių javų kasmetas. Užaugime vaisių obuoliai užima pirmą vietą ant kiek patirta. Cenzus 1900 m. parodė viso 210,000,000 medžių teip vadinamose vaisiškiose soduose, užimančiuose plotą penkių milijonų akrų, kurie veda apie 200 milijonų bušelių (500,000 tonų) kas metas.

Toli geresnės išveigos bus laimėta per stropų išdirbimą, paisant ant gero išdirbimo mažo gabalo, idant apturėti nuo jo kuodidžiausią surinkimą. Tokiais būdais, kurie yra vartojami, paveizdan, šiaurinėje Prancūzijoje, ar dar geriaus Chinuose, nuo 40 iki 50 bušelių kviečių yra surenkama nuo vieno akro, pakaktinai aprūpinauio maistu keturis žmones per istisus metus, ir net šitos pastebėtinės išveigos neišrodo esant galutinoms. Vokiečių mokslineis Julius Hensel parodė savo nenuošaliais tyrinėjimais, kurie, apgalėti reikia, nėra dar gana supraciti ir vertinami, kaip net liesiausia dirva gali būti pastebėtinai pagerinta mineraliskais tręšalais, teip kad mažos dalies akro apsodintos vaisiniais medžiais užtektų pilnai išmaitinti žmogų.

Auginimas vaisių turi kitą didelį viršų ant javų. Pelningas sėjimas ir rinkimas javų visuomet priklauso nuo didelį ir brangių mašinų, kurių vartojimas reikalauja vos kelių išlavintų darbininkų, kuomet kiti lauko darbininkai yra tik įrankiais rankose savininko žemės; iš kitos pusės, vaisių auginimas, jei tiksliai žinomas, su pasekme gali būti vedamas net šiaurinėse šalyse ir ant mažos skalės, su mažais ir neteip brangiais įrankiais, kadangi jis reikalauja daugiau pavieniškios priežiūros, gimdydamas ir auklėdamas pas žmogų augštesnes įlejas proto ir doros.

„Vaisių auginimo kolonija Rojus Oranienburge, provincijoje Brandenburg, Prūsijoje suteikia reikšų pavyzdį šitų tvirtinių. Tenai, bėgyje kelių metų, prie nelėmėčiau apystovų ir klimatiskų išlygų, mažo skaitliaus energiskų ir išmintingų žmonių smiltinis tyras likosi paverstas i vertinamą vaisiams žemę, kuri dabar išduoda pakaktinai netik aprūpinimui kolonijoms gausum maistu, bet teipgi aprūpinimui ekaičiaus sankrovų Berlyne, kuomet visi sanariai ir jų šeimynos, kurie, žinoma, minta vaisiais, džiaugiasi kuogeriausia sveikata ir neprigulmybe. Daugelis kolonijiečių, visai susinai kinusių protiskai ir fiziskai nervuojančių miesto gyvenimu, atsigrėbė i trumpą laiką nuo labdaringos įtekės naudingo ir gaivinančio užsiėmimo ant gryno, gaivingo oro, tarp sanlydžių aplinkybių.

Sveikatai ir pasigėrėjimui daržas ir sodnas yra visuotini ir augščiausi idealu žmogui. Klekvienoj vyriškoj širdy randasi nemirštąs laukstumas dienos, kurioje jis galės įgyti gabalą žemės ir sodinti i ją medžius, apsidengiančius žiedais ir vedančius vaisius. Šitas mylėjimas kalmijos ir sodno yra vienvalinė nusanti antmintis kuone užmiršto rojaus. Koks gražus yra vaizdas sodno su jo žydinčiais medžiais, leidžiančiais savo šaknis giliai žemėn, geriančias dangiską šviesą savo milijonais žiedų, vedančiais gardžius vaisius, kuriose paslėpti turtai žemės ir gaivingos pajegos saulės teip stebuklingai yra sudėta!

Galų gale žmogus visgi kibasi prie žemės; jis pamatis, kad tai ji žemė, ką jį maitina geriausiai, ir, kaip milžinas Antaens, jis turės ją paleisti, idant atjausti ją po savo kojomis dėl atnaujinimo savo pajegy. Laikas tikrai ateis, kuomet mokslas i bendradarystę žmonijos išdirbs žemę iki tokiame laipsniui, kad ji išduos gausų maistą, laime ir pasiganėdinimą visiems. Tasyk šešėliai ligos, bado, žmogdydystės ir karės išnyks nuo mūsų planetos kaip miglos nakties nuo šviečiančių spindulių užtekančios saulės.

Busimas žmogus išnaudos gamtą, o ne savo bendrabrolis; jis apneis didelius ir užsikimšusius miestus ir taps tyrinėtoju gamtos tiesų; jis įlejškos užsiėmimui, suartinančių jį daugiau su šviežio oru ir saule, kurie yra teip reikalingi, kaip ir kietais maistas atstatymui celių ir audinių jo kūno!

Juo daugiau mės gerimės saulėtu dangum ir šviežinančiu oru, juo daugiau gyvenimo mės galime atidėti i mūsų organizmą, kuomet gyvenimas prastai išvėdinamose namuose prikimsčių miestų yra vienvaline grase mūsų sveikatai ir dora. Tik buvimas lauke, ant šaltio, šviežio oro vidutinių juostų, ką duoda mums stiprų sudėjimą i padidina mūsų spirti ligoms. Jei tik žmonės šiaurės žinotų, koki viršų jie turi ant gyvenančių pietuose, turėdami tokį gamtišką dirgalą šaltį, tyrane, palinksmiančiame ore

šaltensiu laikų, tai jie daug daugiau gerėtų i šio.

Žiemą oras yra tirštesnis ir pertai daugiau turi degio; tokiu būdu mės gauname didesnę dalį šito geriausio iš visų drutvaisčių, kuris padaro mus veiklesniais fiziskai ir protiskai. Dėl šitos tai ve priežasties gyventojai vidutinių juostų turi daugiau energijos ir yra toliau nužengę už gyvenančius tropikinėse šalyse. Šiandien kaukaziškieji žmonės yra pirmutiniai tarp veislių svieto ne dėlto, kad jie maždaug yra valgančiai mėsą, kaip tas tankiai yra tvirtinama, bet dėlto, kad per tukstančius metų jie turėjo viršų šalčio, sveiko, gaivinančio klimato, kurie galėjo išdirbti pas juos vieką, buklumą ir išlaiką iki augštesniam laipsniui.

Rods, teisybė, kairkriuose pirmaiviose šalyse, kaip Anglija ir šiaurinė Amerika, kur per daug mėsos yra valgoma, kenksmingos pasekmės tokio valgymo yra jau atjauniamai ir reiskiai matosi, kad žmonės didesniuose miestuose vienval fiziskai blogsta. Per paskutinę karę Anglijos su Burais išrodė, kad iš 11,000 vyrų, pasisilusių Manchesteryje kareivianti Pietinėje Afrikoje, tik 3000 buvo priimta kaipo tinkanti fiziskai, o iš tų tik 1200 siekė saiką, kokio kareivis turi būti; ir pulkininkas Borrett, abelnas prižiūrėtojas verbavimo, savo neseniai išleistame pranešime nurodo, kad iš 75,750 vyrų gydymiskai išstūrų apie 22,286 arba 29,04 nuomintis buvo atvesta dėl įvairių ligų ar stokos fizisko suaugumo, pridurdamas, kad tarp luomos žmonių, iš kurios kareiviai buvo imami, blogimas dantų pasirodo sparčiai augančiu.

Kadangi vyrai atsišaukė i verbavimo vietas, žinoma, tik toki, kurie tikėjosi būti priimtais, tai tarp minių, užpakalų baisaus pulko atmetusių, turi būti milžiniški batalionai patentuotiniai netinkančių vyrų — protiskai silpnų, klyvų, raišų, skrofuliškų, spaugų, siauros krutinės — kuriems anaipol niekad neatėjo i galvą kareivystė. Visas skaičius mūsų fiziskų trukumų, turi būti skaitlinis, baises galvoti.

Vienok blogas ir jo svarbiausia priežastis pradeda pilnai aiškėti ir valgybos reforma vienval žengia. Visuose didesniuose miestuose Anglijos ir Vokietijos yra įrengta dabar valgyklos, kuriose sveiki ir maitingai valgiai be mėsos yra duodama už vidutiniškas kainas, kas ypatingai svarbu yra darbininkšioms luomoms. Amerika tik pradeda sekti šitą pavyzdį, kame, žinoma, nėra geresnio kelio mokinimui hygienos ir sveikų pavalygų sulyg užsilaikymo, kaip praktiškas parodymas.

Fiziskos kultūros restoraninė kompanija New Yorke atlieka puikų darbą nuo šitos atžvalgos ir jau atidarė daugelį restoranų New Yorke, Brooklyn, Philadelphijoje ir Bostone, ir galima tikėtis, kad kiti miestai neužilgio paseks tą. Toki užsiėmimai padaro daugiau tikro gero, negu visos prakalbos apie blaivybę ir uždraudimas.

Pamatas visokiai patenkančiai reformai turi prasidėti nuo grynijimo fizisko organizmo, kuris veda prie pagerinimo protiskų, ir doriškų įlegų ir tokiu būdu prasidedanti nuo žemiausių pasigardavimų ir pagėdimų yra išvedama per visas įlejas ir apima pilną žmogų.

Mūsų dabartinės neteisingos draugijinės ir ekonomikos sanlygos yra palaikomos nupuolimo, nežinybės ir prietaringumo minių ir mūsų išganymas todėl ateis per fiziską ir protiską atsigimimą pavieniaus. Augštesnės formos draugijos reikalauja geresnių žmonių; jos negali būti įsteigtos su diena, bet reikalauja nenuošalaus ir vienvalinio truso gentkarčių.

6. Etika valgybinės reformos.

Platonas savo garsiaame dialoge „Republika“, parasytame ketvirtame šimtetyje prieš Kristų, išveda Sokratą, aprašantį pavyzdiską miestą, ir prisakantį gyventojams jo valgybą, susidedančią tik iš vaisių, grūdų, daržovių ir riešutų. Atsakydamas priešininkui, kuriam pasirodė nurodytas valgis perprastu, Sokratas yra parodytas sakančiu:

„Taigi aš manau, kad miestas, kurį mes aprašėme, yra bepriemoniškas, ir, teip sakant, sveikas maistas. Bet jeigu tu nori, idant mės apsnėktume miestą, kuris serga uždegimu, tai nėra kam mus laikyti nuo to. Tuli žmonės, matomai, nesiganėdins valgiu ar būdu gyvenimo, kurį mes aprašėme ir užsimanys turėti šale to sofas ir skuomes ir kožną kitą rakandinį daiktą, kaipo ir valgius.... Klaukijū piemens vėl yra tarp prie delių, kurių mės reikalaujame, — luoma žmonių nerandama, dėlto kad negėdžiama, mūsų pirmesniam mieste, bet reikalaujama tarp kitų šitame. Mės teipgi reikalaujame didesės daugybės galvijų tiems, kurie gali panorėti juos valgyti, ar ne?“

„Žinoma teip.“

„Tasyk ar mės nejausime reikalo, gydytojų teipgi didesniame laipsnyje negu pirmesnės valdžios?“

„Teip, istikro.“

„Šalis teipgi, aš manau, buvusi pakaktina užlaikymui josios tuolaikinių gyventojų, dabar bus permaža, neužteks daugiau. Ar gi neteip!“

„Tikrai teip.“

„Tasyk ar nereikės mums atsirežti sklypą nuo mūsų kaimynų žemės, jei mums reikia jos turėti užtektinai ganyklai ir orei; jiems darant tą patį, jei jie, kaip ir mės leis sau peržengti rubežių reikalingumo ir mėsai ant neapryboto įgijimo turtą?“

„Neišvengtinai turi teip būti, Sokratai!“

(Toliaus bus.)

IŠ VISUR.

I Ljubekos laikraštis „Eisenbahn Ztg.“ pagarsino, buk maskoliškas kariškas laivas šaudė i garlaivį „Jan Manitos“, gabenantį maskoliškam randui exploduojančias medegas ir garlaivį paėmė, nors jo kapitonas ir rodė reikalingus raštus. Mena, kad minėtas garlaivys exploduojančias medegas gabeno Maskolijos revoliucionieriams.

I Berlyno „Lokal Anzeiger“ pranešė, jog pasitrunkė nuo vietos Prūsų žemdirbystės ministeris von Podbielsky. Jis buvo įmaišytas i kokius ten peiktinus administratorių darbus vokiškose Afrikos valdybose. Jis buvo didžiausiu priešu atidarymo Vokietijos rubežių galvijams iš kitų kraštų, nors mės sa teip Prūsiose pabrango, kad jį pirkti gali tik turtin-giejie.

I Londono laikraštis „Times“ rašo apie pasitraukimą trumpame laike Vokietijos kancelerio Buelowo; jo vietą eciorus Norys pavesti jenerolui Moltke.

I Lenkijoj, netoli stacijos Rogow (netoli Varšavos) pulkas ginkluotų vyrų užpuolė ant patinio trukio vagono, i kurį metė bombą. Jis eksplozijos metu sango-jančių pačią kareivių likosi užmuštų, arba sužeistų. Užpuolikams pateko \$500000 pinigų.

I Laikraščiai rašo, buk Lodzėje, Lenkijoj, socialistai darbininkai 8 d. lapkričio nušovė septynis darbininkus tautiečius. Čia, turbūt, ne apie tautiskumą ėjo. Gal persautieji buvo valdžių tarnai?

I Maskolijos randas atsišaukė i kitas viespatystes su prašymu išplatinti terptautiškus sutarimus teip, kad jam būtų išduodami pabėgę i kitus kraštus revoliucionieriai rengę prieš randą exploduojančias medegas, kokių dabar svetimi kraštai ne išduoda maskoliams. Maskolija tokius stengiasi patraukti po paprastų kriminalistų skyrių.

I Didžiųjų gaudytojų laivo „Olga“ įgula, atplaukus jam ant gulničios ant Šiaurinių Ledinių jūrų, Kunigaikščio Alberto žemės, rado ten nepazįstamą dar niekam žmonių gimę, kuri uieka la dar baltparvio žmogaus ne matė. Tų čiabuvių kaime gyvena 600 žmonių. Ginklai jų — tai variniai peiliai, geležies nepazysta; daug rykų turi padirbti iš kaulo. Žmonės tie skiriasi nuo gyvenančių šiauriose eskimų. Gyvena šėrose iš žvėrių kailių.

I 8 d. lapkričio pas popiepiežių atsilankė dukte Maskolijos ministerių perdėtinio, mergina Stolypin. Gal tėvas ją atsiuntė melsti pagalbos kankinant Lenkiją? Merginų meldimo, ypač nebaurių, gal ir popiezius greičiau išklauso.

I Ant reikalavimo Vokietijos valdžij, Londone likosi suareštuotas amerikonas Han, advokatas iš Washingtono D. C. Jis apkalbitas, buk su pagalba suklustuoto telegramo išvilijo iš namų vuošvę ir ją ant gatvės nušovė. Jo pati 7 metais už jį senesnė. Mena, buk jis norėjęs greičiau iš vuošvės palikų pasinaudoti.

Netoli Dakar, prancūziškose vakarinės Afrikos valdybose, buvo smarkus susirėmimas arabų su prancūziškais šovėjais, kuriame daug prancūzų ir 150 arabų liko užmuštų. Ginklus arabams pristatė vokiečiai gyvenantys Magadore.

Vulkanas Vesuvius, pietinėje Italijoje, vėl pradėjo mesti pelenus. Perdėtini observatorijos, profesorius Matteucci, ramina vienok gyventojus, kad naujo išsiveržimo nebus, kadangi trūksta apšviestųjų buvusių prieš išsiveržimus. Jis sako, kad ir metimą pelenų ir eksplozijas kratero vidurinėse pagimdė nuogrūvis į kraterą kalno šonas ir smarkus lytus, nuo ko daug vandens sutekėjo į kraterą.

Pietinėje Afrikoje burai rengia vėl sukilimą prieš Anglijos valdžią. Vadovas burų Fereira su prievarta verčia burus Transvaaliaus ir Capo angliskoj kolonijoj prie jo prisijoti. Anglijos randas vienok laiką Fereirą ir jo šalininkus už paprastus plėšikus ir mano, kad jis tarp burų neris daug šalininkų.

Kadangi Maskolijos revoliucionieriams keliose vietose pasisekė paimti pačios piniginių siuntinių, tai kelių ministrų apdoro sumanymą, kad pačias būtų siuntinėjamas tik traukiose paganduose dienoms, kad būtų vagonai būtų tarp penkių kitų, kuriuose būtų ginkluotų kareivių sargyba. Tas sumanymas vienok reikalauja \$16500000 išdavimų virš paprastų, taigi daugiau negu revoliucionieriai gali paimti piniginių siuntinių.

Sulyg Amerikos rando surinktų žinių, mažiausiai kareivių serga Maskolijoj: vos 3.48 ant tukstančio; daugiausiai gi Holandijoj, nes 13.21 ant tukstančio; Amerikoj 12.95 ant tukstančio. Mažiausiai kareivių miršta Prūsijoje, nes du ant tukstančio; Anglijoj 7.13, taigi daugiausiai, paskui eina Amerika su 6.28 ant tukstančio.

Is Ekaterinoslaviaus, pietinėje Maskolijoj, vien ant gubernatoriaus prisakymo, kadangi net kariški sudai nę jokios kaltės rasti nebutų galėję, 104 vyrus išsiuntė į Siberiją. Visoj pietinėje Maskolijoj, ypač Odesoj, veja nuo tarnystos visus urėdinius, nes norintius pasitraukti iš demokratų ir kitokių apozicijinių politiškių partijų ir pristoti prie Lygos maskoliškos tautos.

Kijevo kalėjime, celėj politiškojo prasižengėlio Rudenko, užsėdėtinamė bomba, kurią jis norėjęs mesti ar ir perdėtinį šnipų Spiridovą, ar į sudžias kariškos judo.

Peterburge suareštavo ameriką Jamesą, kuris atkako tirtinėti darbininkų organizaciją Maskolijoj, bet po kelių valandų jį paleido.

Maskvoj koksai revoliucionierius metė bombą į pargarsėjusį savo žiaurumu policijos viršininką Reinbotą, bet bomba jo neužgavo. Reinbot nušovė metusį bombą.

Prancūzijos bankas atsisakė diskontuoti amerikoniškus vekselius. Bankas tas yra tikrai tautiškas, jis prancūzams duoda paskolas ant 3% palukėnų, kitar reikia mokėti 5—7% palukėnų.

Sulyg Prancūziško rando pagarsintų žinių, pereituose metuose, Prancūzijoje gimė 808292 vaikai, arba ant 10937 mažiūnų negu užperetuose, nors apšviestųjų buvo daugiau. Randas todėl mano, kad tėvams, turintiems daugiau kaip 3 vaikus, duodamos būtų dovanos ir visokia pagalba.

Italijoj, netoli Pizos, likosi parengta Marconio bevielinio telegrafo stacija siuntinėjimui telegramų į pietinę Ameriką. Kiti panašūs telegrafai negali teip toli siųsti telegramų.

Turkijoj, Salonikos apskrity, ginkluoti grekonys užpuolė ant bulgarų kaimo Caradjova ir užmušė 25 bulgarus. Nesutikimai tarp bulgarų ir grekonų čia trunka, si jau nuo seniai, skerdynės gi tik nesutikimus didina.

Tiflis, ant Kaukazo, kratant policijai vienus neapyventus namus, explodavo ten, matyt tyčia paslėpta bomba, kurios eksplozijos 3 policistai liko užmušti.

Paryžiaus laikraščiai pagarsino, buk Madride likosi susektas suokalbhis ant gyvates Ispanijos karaliaus ir jo pačios.

Shanghaij, Chinuose, chiniečiai užpuolė ant dviejų konstabelių vokiško ir maskoliško konsuliato, juos sumušė ir išrėdė, paliko ant kelio.

Pietinėje Amerikoj, respublikoj Ecuador, netoli stacijoj Mocha, susidaužė pasażerinis traukis. Prie to 7 ypatos liko užmuštos, o 9 sunkiai sužeistos.

Newfoundlando pakrantėse siautė baltos vėtrės, laike kurių lygiai ant krantų, kaip ir ant jurių buvo diktai nelaimių. Vėtra pašandino diktai žvejų laivukų.

Portsmouth, Anglijoj, susibuntavo 600 jurininkų angliškų kariškių laivų. Jų suvaldymui atsėjo sumobiliuoti visas jurininkų rezervas.

Bulgarijoj pasitraukė nuo vietos Petkovo ministerija: sutvėrima naujos, kuni-gaiktis pavedė dabartiniam vidaus ministeriui Petroviui.

Paryžiaus, Santos Dumont atliko bandavones su nauju, neturintiu baliono orlaiviu. Bandavonės buvo gana pasekmingos, nors reikia dar daug pertalsymų.

Pietinės Afrikos vokiškose valdybose pasikėlė čia buviai apšautė dalį vokiškų kareivių. Mušyje 11 vokiškių liko užmuštų, o 15 sužeistų.

Anglijon atkako į sveikatos Norvegijos karalius Hakon su savo pačia.

Ženklas.

PAVEIKSLAS. PARASĖ JASSY TORRUND.

Ji stovėjo prie lango ir, užsimasčiusi, žiūrėjo į gatvę. Lauke barškėjo lytus.

Vakar atėjo laisčas; visą naktį užmė perskaitymas jo dvidešimti kartų, visą prieš pietų laiką ant jo atsakymas. Ant galo raštas gulėjo ten — ir ji nežino, ar turi jį siųsti ar ne.

Buvo teip sunku „ne“ atsakyti! Teip atsakyti negalima.

— Aš žinau, rašė jis, kaip labai aš nusidėjau, Magde. Išardžiau jus jaunystę, jus tikėjimą, jus užsitikėjimą užmūšiau. Jus žino, buva prietiki, kurie gyvenime buvo tvirtesniais už mus, nors mes su pasididžiavimu vadinamės ponais su tvėrimo. Ir aš skaudžiai nukentėjau. Bet apie mirusius nepridera piktai kalbėti — bet tuos tukstančius, kokius Julija mielai sirdingai davė užmokėjimui mano jaunystės kvailysčių, tikrai, dangiaug, dešimtimetis kantrybės, prisirišimo tikrai išmokėjau. Ne visada buvo lengva, ne kartą aš dantis sukandęs tylėjau ir darian, ką galėjau, kad tą truputį gyvasties patenkėčiau padaryti.

Ir dabar aš esu vienas ir liuosas. Ir aš nerandu ant visos žemės kitos moteris, kurią su didesniu užsitikėjimu galėčiau prašyti būti motina mano našlaičiams vaikams, man tiltą pastatyti, kuris man įvestų prie žmonių, nuo kurių geras noras, kentėjimai mano pačios, ligos vaikų ištumė. Prie šviežių, šiltų saulės spindulių. Aš alketu ir trokštu abieju. Prie viską vienok kitą aš išilgau tavęs, Magde, nes tu savo ypatoj buvai ir esi mano mislų šilta, šildanti šviesa.

Ar nori man paduoti ranką ir padėti kelią surasti, ar panorėsi padėti pakelti tiltuką ant kelio vedančio į apšviestus laukus, prie žmonių? Jus, žinau, esate miela sirdinga ir gera, jis galite atleisti. Todėl aš prašau to iš visos širdies: bukite man motere, Magde! Užmirškite, ką aš prieš jus ir prieš save nusidėjau, tegul prisikelia vėl mūsų jaunystė — pasakykite teip.

Magdės atsakymas buvo parašytas, idėjas į konvertą gulėjo ant stalo. „Aš negaliu“. Teip atsargiai kaip galima, su tukstančiu baillių motyvu, bet visgi su vienu rezultatu: aiškus, nepermaldujamas „ne“.

Ji negalėjo, ji nenorėjo. Buvo per vėlu jos kentėjimų pilnam gyvenimui suteikti turinį, kokio ji per metų eiles troško ir šaukė. Ji užmiršo kitą laimingą daryti ir pati būti laiminga.

Praėjusios metų po apšviestumui Jono su turtinga palaikė, kadangi mat su skubintais širdžių jausmais dviejų beturčių negalėjo surišti jų ryšiu, Magdės gyvenime netikėtai atsisklaidė laimės ratas, kas visą jos gyvenimą ir siekius nukreipė ant naujo kelo. Pasimirė mat netikėtai du žydintį, sveiką sunnis tolimo giminių: vienas tarnaudamas ant jurių, kitas nelaimingame atsitikime ant medionės. Likęs vienas tėvas, pasukęs į jauns giminalę, aprupino ją visais turtais savo namuose, o po mirčiai padarė ją paveldėja trečdaliai jo turty.

Tasyk ejo piršliai vienas po kitam; Magdė su paniekimu čiupė lupas ir vienam po kitam liepė eiti savo keliu.

Ji neistekėjo. Jonas turėjo tiesą: jis užmušė jos jaunystę, užsitikėjimą ant žmonių. Ir ejo teip. Ji atliko keliones, užsiėmė muzika ir literatūra, turėjo ložę teatre, kvietė drauges ir priminėjo savo gražuose, puikieji įrengtuose rūmuose, surinko aplink save ratelį apšviestų ir linksmų žmonių. Jai nieko netrūko — arba truko visko. Kaip kas tą supranta. Ir dabar jis vėl atėjo. Bet jau ne dėl pinigų; ji žinojo, kad jis užtektinai apturėjo

nuo savo pirmos pačios, jis gi buvo ne išlaidus, mažai reikalavo nuo to laiko, kaip nusivilko oficerio uniformą, ir apsigyveno namie; tėvo dvare ir kad jis savo darbu Julijos įnešė turtus padidin.

Bet kaip jis pats sako, jis liko vienas. Iš pradžių dėl prievartos nuo žmonių atsitolino, o paskui iš gero noro nuo jų šalinosi. — Nuo pačios mirties, pusantrų metų atgal, pasilinusis nuo visų kentėjimų, jis atsidavė vien darbu ir savo vaikams. Magdė viską žinojo, kaip kad drauge būtų viską pergyvenusi. Viena abieju pusių drauge apie viską išpasakoj.

(Pabaiga bus).

APGARSINIMAI.

Reikalingas geras zeceris prie „Lietuvos“ spaustuves, tuojaus.

Myris Prince.

Nepersenei pasimirę princas iš karališkos šeimos, budamas geriausiuose amžiaus metuose, apsiavus tuokidžiausio išpuošimo, turtingumo ir apšviestų geriausių gydytojų. Jis mirė iš prietasties spėkų išsibaigimo, kas paėjo nuo perdidelio jėgų kojimo pasilinksmimų ir smagumų. Tokios pat prietasties atrandamos ir tarpe darbininkiškos lėmos; daugumas žmonių darbininkų luomos, kaip vyrai teip moterys, negauna užtektinai pasilaislo, užtai, kad numeta brangų laiką ant niekų bejieskodami visokių gyvenimo smagumų ir pasilinksmimų. Tieje žmōnės eina tankiausiai į darbą pavargę ir neatsikanti darbai, vienok jie ant to nepaiso, nors tas ir gana tankiai atsikartoja. Jie nepatėmja, ar nenori patėmyti, kad jį veidas pasidarė išblyškusi, kad jį pajogios pasimazino, kad neteko apetito. Šitokis stovis atidaro duris tykojančiai ligai. Kelias bonkų Trinerio Amerikoniškojo Eliksyro Karčiojo Vyno visada prašals tuos simptomus, apšviestus. Vaistas kiekviename atsitikime sureguliuos gromuliavimą, išvalys kraują ir sudrums visą nervų sistemą. Pamegink Tamista kaip veik pajausi, kad apetitas nėra tokis kaip paprastai būna. Gaunamas aptiekose, arba pas patį fabrikantą Juozapą Trinerį, 799 S. Ashland av., Chicago, Ill.

Draugysčių Reikalai.

Pirmas Lietuviškas Koncertas. Chicago. Muzikantų Benas, per direktorių Kazimierą J. Filipovicią, parengė pirmą lietuvišką koncertą. Užpraszo atsilankyti kiekviena lietuvi ir lietuvaite ant šio daliaus koncerto.

Ant koncerto bus gajytos melodijos, operai ir overtures, Potpourry ir kitos negirdetos stulios. Atsisbu 18 d. lapkričio (November), Freilicht Turner sale, 3417 So. Halsted st., tarp 34 ir 35 gatvių. Galima kareis privaziuoti iš visu daliaus miesto. Bile bus atidaryta 3 val. po pietu. Koncertas ušims 4 val. Po koncerto bus ballus su puikia orchestra.

Stas Metinis Ballus.

Paterson, N. J. Dr. Ste Sav. Kazimier ro parengė didelį ballus — sardoj, 28 d. lapkričio (Nov.), 1909 ant Ph. Peit sales ant kampo Ellison ir Prospect gatvių. Muzika bus iš patalpinama ir griez lietuviškas stulios. Pradies 8 val. vakare. Įsengs 200. Užpraszo vėliau vis lietuvius ir lietuvaite ant teip pat kaus pasilinksmimo atsilankyti.

Ballus.

E. St. Louis, Ill. Draugystė Sav. Jurgio tures savo paskutini didelį ballus, subotą, 24 d. lapkričio (Nov.), 1909 m. ant J. Jocius sales, 597 Collinsville ave. Įsengs vyrai su motere 25c. Ant ballus gajys polki lietuviška muzika. Bus visokių gražių pasilinksmimų. Užpraszo vėliau vis lietuvius ir lietuvaite ant šio musu ballus, o visi busie užgaudinti.

Koncertas ir Ballus. Chicago. 108 kuopa S. L. A. Dainininkai parengė koncertą ir ballus, nedėlio, 18 d. lapkričio (Nov.) 1909 Palskio sale, 800 So. Ashland ave. Pradies 8 val. po pietu iki trankis iki 12 vakari. Choras padainuos gražias lietuviškas dainas, o mados mergaitės deklamuos lietuviškas eiles. Muzika geriausia. Visus lietuvius ir lietuvaite užpraszo ant koncerto atsilankyti, o tikrai nesigaliosite ialko.

Komitetas.

Didelis Ballus. Chicago. Parapija Apveizdos Dievo tures savo ballus ketvete (Thanksgiving Day), 29 d. lapkričio (Nov.), 1909 ant Preilicht Turner sales, 3117 So. Halsted st. Bus labai gera muzika ir kitoki pasilinksmimai. Užal užpraszo visus lietuvius ir lietuvaite ant ballus kuokaltlingiausiai atsilankyti.

Didelis Ballus.

Union City, Conn. Dr. Ste Sav. Jurgio parengė pirmą lietuvišką Saleno darytoju (Haymaker) ballus Padekavones dienoje, 29 d. lapkričio (Nov.) 1909 m. ant Sinding par. Lietuviškos Svetainės, Union City ir Naugatuck, Conn. Pasilinksmimas prasides 1 val. po pietu ir trankis iki gaidiū. Įsengs 15c. gyptai. Dovanos paskirtos tekoncos: gražiausiai pasididžiaus raudonas gaidys, prasčiausiai pasididžiaus vizita. Teipgi bus leista ant išlaimėjimo puse sūmo vizito, ancu ir kitokių mažmožiū. Bus tai puikiasias ballus, kuris tikrai exional buvo. Muzikantai bus iš Waterbury, Conn., po vadovystę P. Bagdanavicius. Kviečiame visus lietuvius ir lietuvaite isz cional ir aplinkines ant šio musu ballus atsilankyti.

Komitetas.

Trečias Metinis Ballus. Chicago. Dr. Ste D. L. K. Keistuoio parengė ballus, 17 d. lapkričio (Nov.) 1909 ant J. Jocius sales, 1 W. 24 st. Ballus prasides 7 val. vakare. Užpraszo vėliau visus lietuvius kuokaltlingiausiai ant musu ballus atsilankyti.

Komitetas.

Prakalbos, Dainos, Teatras ir Ballus. Pittsburg, Pa. Dr. Ste D. L. K. Gedimino parengė teatrą ir ballus 29 d. lapkričio, 1909 m. ant Odd Fellows Hall 18th ir Sarat st. South Side Pittsburg, Pa. Pradies 2 val. po pietu. Kalbes F. J. Bagocius; dainuos Allogheny's dainoriai, losiams bus komedija „Velnias Spastuose“, grajis garus Wilmerdingo lietuviški muzikantai. Įsengs vyrams 50c, moterims 25c. Sirdingai atkviečiame.

Komitetas.

Pajieszkolijmal. Chicago. Antano Bieciaus, Stepono Dantos ir drages Ono Janyties, Visi Kauno gub. Szaulu pav., Zagares parapijos. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: Joseph Ziabis P.O. Box 4006 Johannesburg, Transvaal So. Africa.

Pajieszkau savo draugu, Jono Rieziaus, Kauno gub., Talsiu pavieto A. J. Jocius parapijos. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: P. O. Box 129 Nashua, N. H.

Pajieszkau merginos apšviestumui, nejaunes kaip 25 metu ir neesencos per 28 metus. Melditi atsisaukti adresu: Tony Michael P. O. Box 31 Athens, Ill.

Pajieszkau savo pusbrolį Juozą Gaigalo Kauno gub., Panevežio pavieto, Linkavos valsčiaus, Gaiduna kaimo. Girdejan, kad sioloje vasario atstaviavo liuvenyias Valstias. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: A. S. 37 Roosevelt ave. Torrington, Conn.

Pajieszkau savo dėdes Jono Budraicio, Kauno gub., Raseiniu pav., Kolmo volosties, Manekiu sodžiaus, 10 metu kaip Amerikoje, pirmakuo gyvena Philadelphia, Pa. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: Frank Guztalis 3015 Mary st. S. S. Pittsburg, Pa.

Pajieszkau sae o svargorio Maritono Rimkaus, Kauno gub., Raseiniu pavieto, Salielo parapijos, Debiu sodžiaus. Pirmiau gyveno Mahanoy City, Pa. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: Joseph Aurila 58 East st. New Britain, Conn.

Pajieszkau savo drauges, Eleonorės Palinkaitės, Kauno gub., Szaulu pavieto, Joniskos parapijos, Gasceinu sodžiaus. Ji pati ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: Jonas Bukinis Box 755 Memhail, Pa.

Pajieszkau Juozapą Morkuną, Kauno gub., Panevežio pavieto, Krakinavos parapijos, 2 metu gyveno Waterbury, Conn., paskui išvažiavo į Indian Territory. Aple 20 metu senumo, geltonu plauku, yra ant burnos spangutaus ir moka ant smuko gajyti Kas apie jį duos atsilankcia žinia gaus penkis dolerius atlyginimo.

Adam Guog 29 Leonard st. Waterbury, Conn.

Pajieszkau Ludviko Pociocvicius pirmakus gyveno Earnest maitnos Inda jana Co, o pernal pavasari išvažiavo Chicago. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: A. Viloniskis 1515 Sheffield st. Allegheny, Pa.

Pajieszkau savo brolį Ludviko Kauno gub., Vilmerges pavieto, Ragavos vol. Gyveno Brooklyn, dirbo prie kraujuos. Turis labai svarbu reikala pas jį. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: Juozapas Raubas 71 Clinton st. Binghamton, N. Y.

Komitetas.

Pajieszkau savo draugu, Povilo Balsevicius, Kauno gub., Panevežio pav., Ramigalos parapijos, Cyplu sodžiaus, 2 metu atgal gyveno Sturgeon Bay, Wis. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: S. M. Gilmeth Dietz, Wyoming.

Pajieszkau savo draugu Antano ir Aleksandro Stroczių, Budraicio sodžiaus ir Antano Marozukaus. Visi Kauno gub., Szaulu pav., Zagares parapijos. Girdejan juos esant apie Grand Rapids, Mich. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: Anton Vlastart Kenosha, Wis.

Pajieszkau Jurgio Kireno, kuris dirbo penki metai atgal pas Nelson Morris & Co, Beef Cutting floor. Suve susilauks vardu Alois Zdralek, buvėde nupulantis ratas nuo reles. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: „Lietuvos“ redakcija 924 33rd st. arba Louis Zdralek 4840 May st. Chicago, Ill.

Pajieszkau savo draugu Vincento Brankio ir buvusio Homestead, Pa. vargsmatros, Dominiko Kasakevicius, Turis pas juos svarbu reikala. Joe Stankeviciore 484 Metropolitan ave. Brooklyn, N. Y.

Pajieszkau Salomejos Ramaszkaitės, Kauno gub., Szaulu pav., Radviliskės parapijos. Sioloje vasario atstaviavo Chicago, Ill. Ji pati ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: Viktoras Stiko 702 So. Canal st. Chicago, Ill.

Pajieszkau savo tetu Elzbietais ir Rozalijos Kelikaucki. Gyveno Pullman, Ill. Teipgi pajieszkau seers Barboros Valatunienės, gyvenusios Kewanee, Ill. paskui išvažiavo Chicago. Jos visos paeina isz Kauno gub., Raseiniu pav., Kvedainios parapijos, Kadagijon kaimo Turis labai svarbu reikala. Jos pačios ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: Alek. Gaidikas 101 N. Adams st. Kewanee, Ill.

Magde Szesztokute, po vyrą Ramanauckiene, pajieszkau savo brolio Juozo Szesztoko, Suvalku gub., Vilkaviskio pavieto, Alvitio gminio, Verszupiu kaimo. Pirmiau gyveno Mahanoy City, o vėliau Brooklyn. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu: Kazis Ramanauckas 209 North 8th st. Brooklyn, N. Y.

Pajieszkau merginos apšviestumui, nejaunes kaip 20 metu ir ne esence kaip 30 metu. Turit turet žmoniska prota ir gera isz sirdi. Atsisaukti adresu: Felix Vieszkus Box 508 South Fork, Pa.

Pajieszkau lietuvaite apšviestumui, senumo gali buti nuo 25 iki 30 metu. Mylėjciau kad turet kelis centus, nes ir asz turis kelis centus. Gali atsisaukti ir neturinti centu. arba ir narzle, turinti pradžia gyvenimui. Atsisaukusios teiks prisinti savo fotografiją, nes kitap negaus išsimokymo. Adresas: J. A. Lietuvis 814 Hamilton st. Grand Rapids, Mich.

Atsisaukimas.

Malonus Tautietis! Vardan Sav. Kazimiero dr. Ste ir 108 kuopos S. L. A. praszau pabaigti reikalus su tikietais, kurie tapo išsimintinai visoms S. L. A. kuopoms. Buvo leidiami vargonai ant išlaimėjimo. Trankimas turejo buti 4 d. liepa, 1906 m. Praszau prisauti visus pinigus ir neparduotus tikietus nes 29 d. szio menses bus išlaimėjimas tu vargone. Su guodone A. V. Subaczis, sekr. 108 kps S. L. A. 211 Maryland ave. Wilmington, Del.

Francesz del zinios.

Draugams ir draugams „L.“ skaitytoms, kad jau nuo senes reiglama broziurele sootjalizmo propagandai numeris 8 Socializmo knygynelio, pirma knygele „Agitatorius“ už poros dienu iszleis isz spaudos. Užtai, kurie yra užmokeje isz kalno mokesi pridukite savo adresu umam laike, o broziurele tuojau aptarsite. Adresus siukite per postkartes.

K. Rutkus

1418 E. 2nd st. Philadelphia, Pa.

Paaiszkimas Jaunavedžiams, kad saugoties vėzeju apgaviku.

Mielas Tautietis! Kada Tamista samdai karieta ant vėzejių, tai teipgi apsimylsi kur vaziuosai ant fotografiją. Jeigu Tamista nori vaziuoti pas Jona Rashinską, savo tautietį, tai nesiduok vėzeju perkabti nevaicoti pas J. Rashinską. Jeigu vėzejas sako, kad J. Rashinskai nera namieje arba kad per daug žmoniu, tai jis meluoja ir nori Tamista nuvesti pas koki svetimaui, nuo kurio jis gausa uimoketi. Dauguma svetimauciu fotografistai moka vėzejams po \$1.00 nuo karietos, užtai vėzejai ir stengiasi žmones ten nuvesti. Bet Tamista nesiduok perkabti, o reikalauk vėzejo, kad nuvestu pas tautietį fotografistą, Jona Rashinską, kuris daro bizni teisingai, o ne pirkineja vėzejus. Kurie vėzejai jo papraszo kysiu, tai tuos jis laukia ispraszo sakydams, kad toki bizni jie gali daryti su žydais, bet ne su teisingais lietuviu. J. Rashinskas yra geras biznieriis, kuris supranta savo darba atsilankciai ir jam nereikia įleisti kostermeriu. Jis turi daug darbo ir geru kostermeriu, kuriems szioom iszariu szirdinga acia. Tikiu, kad mano tautietiai mane visada parems, nes teisingumas ir geras darbas yra mano gyvenimo. Su guodone J. P. Rashinskis 3213 So. Morgan st.

Ant Pardavimo.

Pigiai ant pardavimo salunas, hote ille ir buczerne, lietuviu ir lenku apgyventojieji, arti galviu skerdynios, kito lietuvisko ne lenkiskio bisnio cilia opera. Prietastis pardavimo — savininkas aplaiko palikimu Pennsylvanijoje. Atsisaukti adresu: Jos Kozlovski 801 S. Steuben st. Sioux City, Iowa.

Pigiai ant pardavimo — Groezne ir Bucerzorne, Indiana Harbor, geroje, lietuviu ir lenku apgyventojieji, viszla goral iszdirbtas, savininkas parduoja užtai, kad atidaro drapanu sztoras savo looname name. Atsisaukti adresu: Frank Geistar Tarpe 137 ir 138 gatviu Indiana Harbor.

Ant pardavinim salunas Grantwork, geroje vietoje, sveikas oras, bizni gerai elna, mai prie didelos dirbtuves. Pardavoda isz prietasties ligos. Laisnis 500 doleriu ant metu. Atsisaukite in „Lietuvos“ redakcija. Fel. Nowacki 464 Pine st. Kenosha, Wis.

Ant pardavimo salunas Grantwork, geroje vietoje, sveikas oras, bizni gerai elna, mai prie didelos dirbtuves. Pardavoda isz prietasties ligos. Laisnis 500 doleriu ant metu. Atsisaukite in „Lietuvos“ redakcija. Fel. Nowacki 464 Pine st. Kenosha, Wis.

Pardavoda drukuojama maszina su visais intalymais, pigiai. Popieru visoki gatunku su notomis drukuotu, labai gražios: 100 su kopertais už \$1.00. G. Baronas 131 S. S. 16th st. Pittsburg, Pa.

Aukos reikalams revoliucijinio judejimo Maskolijoj.

AUKOS „LIETUVOS“ REDAKCIJON ATJEJUSIOS.

Isz Export, Pa. M. Boncevice 1.00 V. Tullis, J. Tullis, V. Tulliene, B. Mankevicius, F. Rupazis, V. Gudelevicius, A. Vencloviene po 50c; A. Ezeriska, A. Szalmeris, J. Bernotas, M. Bucinis, F. Andrejausis, K. Vasilaukas, T. N. S. Jakszys, V. Zilinski, A. Trakas, J. Radkevicius, A. Iastauskas, J. A. Szera, S. Symkevicius, P. Bucinis po 25c; V. Jokuris 20c; A. Reszulszakis 15c; J. Bernotas, B. Stulginski, J. Dobrovaiski, J. Jokuris, S. Symkus po 10c. Viso \$9.10 Gauta \$9.15. Skirti L. S. D. P.

Isz Virden, Mas. M. Grinias, J. Szmerackas, K. Gavenas, M. Zilinskis, J. Jucius, J. Kisielius po \$1.00; J. Katauckas, J. Laszlis, A. Zilinskis, J. Sziaukis A. Kisielius, Adomas, Szerpis, A. Debelka, T. Kubilius, K. Mockus, J. Bindokas, P. Grinias, K. Trjonijs, J. Pralaukis, F. Savelsis po 50c; A. Trjonijs 10c. Viso \$13.10. Ant persiuntimo 10c Viso gauta \$13.00.

Aukos Hankintinams. Isz Thorp, Wis. F. Mikolainis per M. J. Damjonaiti \$1.00.

Aukos Sergancziams rasztinkinku. Isz Thorp, Wis. F. Mikolainis per M. J. Damjonaiti 65c.

OFFICIAL PUBLICATION

Annual Statement of the

BANKERS SURETY COMPANY

of Cleveland in the State of Ohio, on the 31st day of December, 1905, made to the Insurance Superintendent of the State of Illinois, pursuant to law.

Capital.

